

ANDRA INSEGLET

God kväll, vänner! Låt oss alla stå upp bara ett ögonblick och be, om Ni vill!

² Vår himmelske Fader, vi har samlats igen i denna allvarliga församling ikväll i Herrens tjänst. Och Du har lovat, att var vi än skulle samlas, så många som två eller tre av oss, att Du skulle vara mitt ibland oss. Och vi kan vara säkra på, att Du är här, för vi har samlats i Hans Namn.

³ Nu ber vi, Fader, att — att Du ska komma ikväll och vill bryta det här Andra Inseglet åt oss. Och liksom poeten har sagt, han skulle tycka om att få titta bakom tidens förlåt. Och det är vår längtan, Herre, att bara — bara få titta förbi den och se, vad som ligger framför. Och vi ber, att Lammet, som hade blivit slaktat, ska komma ibland oss nu och bryta Inseglet, och — och uppenbara Det för oss, de saker vi har behov av att få se.

⁴ Det finns några här, Herre, som inte ännu har kommit in i den här stora gemenskapen omkring Kristus. Vi ber, att ikväll, att de ska fatta det där eviga beslutet, bli fyllda med Guds Ande.

⁵ Om det finns några sjuka, Fader, ber vi, att Du ska hela dem. Det ligger många näsdukar här, som jag håller mina händer på, till åminnelse av — av Bibeln, av den helige Paulus, då de från hans kropp tog näsdukar och förkläden. Orena andar lämnade människorna, och de blev friska.

⁶ Vi ser Herrens nära förestående Tillkommelse. Vi vet, att den tiden närmar sig. De här sakerna har kommit tillbaka till Församlingen igen efter nittonhundra år.

⁷ Nu ber vi, Fader, att Du ska bevilja oss de här sakerna, som vi ber om. Styrk Din tjänare, och hjälp Dina tjänare överallt, Herre, och särskilt oss, som är församlade här ikväll, så att vi kan vara dugliga till att ta emot Ordet. Vi ber i Jesu Namn. Amen.

⁸ Förvisso gott att få vara tillbaka i Herrens hus igen ikväll. Och jag vet, att så många av Er står. Jag — jag är ledsen för det, men det finns knappast någonting mer, vi kan göra. Vi — vi har kyrkan precis så . . . Förstörde den, så att vi kan få in tre eller fyra, trehundra eller fyrahundra fler. Men i speciella möten så här, klarar den av en litet större skara.

⁹ Å, nu har jag bara en underbar tid, då jag ber och studerar de här — de här Inseglen. Jag hoppas, att Ni allesammans har det, också. [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Jag är — jag är säker på, att Ni har det. Och om Det betyder lika mycket för Er, som Det gör för mig, är det förvisso en . . . Man har en underbar tid. Och jag har en . . .

¹⁰ Jag vill ringa en av mina flickvänner efter mötet. Och det här är hennes födelsedag. Hon blir tolv år gammal idag, Sarah, min dotter. Och sedan då, i övermorgon, kommer jag att vara tvungen att ringa ett samtal till, för det är Beckys födelsedag.

¹¹ Och nu, ikväll, studerar vi det här Andra Inseglet. Och för de första fyra Inseglen finns det fyra hästryttare. Och jag ska säga Er, att idag hände någonting igen. Och jag — jag, någonting som jag. . . Jag går och hämtar de gamla anteckningarna, som jag hade, som jag talade om för länge sedan och bara satte mig ner där. Och jag tänkte: ”Tja, jag — jag gjorde det allra bästa, jag kunde.” Och många författare osv., och jag tänkte: ”Nåväl, jag ska läsa en liten stund och se över det och se på *det här och det där*.” Och innan man vet ordet av, händer bara någonting, och det är helt och hållet annorlunda. Det bara kommer in annorlunda. Då tar jag mig en blyertspenna riktigt fort och börjar skriva ner det precis så fort, som jag kan, medan Han var där.

¹² Å, det var bara någonting, som hände för bara omkring en halv timme sedan. Jag höll på att tala om det för broder Wood, då vi kom ner, bara för några minuter sedan. Bara någonting, Ni vet. Som Ni vet, är det en massa saker, som sker, som man bara inte kan tala om, Ni vet. Men bara någonting, som bara skedde, som bara hjälpte mig så mycket.

¹³ Jag har en vän här någonstans i byggnaden. Naturligtvis är Ni alla mina vänner. Den här — den här brodern är broder Lee Vayle. Han är en kär broder och en, som verkligen studerar Skriften. Dr. Vayle är baptist med Den Helige Ande. Och han är en. . . Jag säger inte det här som en komplimang, jag säger det bara för att jag tror det. Jag tror, att han är en av de kunnigaste studerande, som jag känner till i våra led. Och han skrev bara en liten lapp till mig här och sände in den dit genom Billy. Och Billy kunde nästan inte tolka den för mig. Och jag tror. . . Jag har inte läst igenom den, men jag tänkte just säga det, som han sa här. Och jag har just läst den, broder Vayle, om Du är här. Jag läste bara det här för omkring sex månader sedan.

¹⁴ ”Jag är inte helt säker”, sa han, ”Broder Bill, jag är inte helt säker, men jag tror, att Polykarpus var lärjunge till den helige Johannes.” Det är korrekt. Det var han. ”Jag tror, att Irenaeus var en av — av Polykarpus lärjungar.” Det är korrekt, exakt. ”Irenaeus sa: ’Jesus kommer att komma tillbaka — kommer att komma tillbaka, då den sista utvalda lemman i Kristi Kropp kommer in.’”

¹⁵ Det där var Irenaeus, omkring fyrahundra år vid. . . Efter Kristi död. Han sa: ”Då den här sista tidsåldern kommer in. . .” Det där var nu i det För-Niceanska Rådet. Ni män här, som läser. . . Studerar Skriften och studerar. . . Jag menar, studerar Bibelns historia, Ni finner, det där i för-. . . I För-Niceanska Rådet. Och jag tror, att det är i den första boken eller andra

boken, som Ni — Ni kommer att finna det. Och nu såg han det för åratals sedan, så att han sa: ”Vid den sista, sista — den sista utvalda, som är utvald.”

¹⁶ Folk tänker att utväljelsen är någonting, som bara har varit — som bara har varit någonting, som har kläckts ut nyligen här. Oj! Det är en av de äldsta lärorna, som vi har: utväljelse och kallelse. Och Irenaeus också, förvisso, de som verkligen studerade Skriften trodde alltid på utväljelsen.

¹⁷ Och så var ju Irenaeus en av församlingstidsålderns änglar, som vi har sett, då vi studerade. Vi tror det. Naturligtvis var de nu alla hemligheter. De är här allesammans, riktigt, gömda just här i de här Inseglen, ser Ni. Och det är meningen, att de ska uppenbaras i den yttersta tiden. Hur de började med Paulus och — och Irenaeus och Martin osv. framåt, och har kommit fram till den sista tidsåldern.

¹⁸ Och nu, nu litar vi på, att Herren kommer att välsigna oss i våra bemödanden ikväll. Nu har vi varit . . . Första Inseglet, jag njöt förvisso av det. Första Inseglet, de välsignelser, som följde med Det till mig!

¹⁹ Och nu vill jag — jag vill inte hålla Er kvar alltför länge. Men, ser Ni, jag — jag kommer att vara igång igen bara några kvällar, och sedan det här är över. Och vi måste bara liksom stå ut ett litet tag. Och jag sätter värde på . . .

²⁰ Jag ser broder Junior Jackson stå där. Jag . . . Och jag tyckte, att jag såg broder Ruddell för några ögonblick sedan här någonstans. Och de där bröderna, det är våra systerförsamlingar, som har låtit dem komma, och de andra. Vi sätter förvisso värde på det. Och jag ser broder Hooper, tror jag, som står uppe vid väggen där, från Utica, församlingen där. Och vi sätter förvisso värde på allas Ert fina samarbete i det här.

²¹ Igår kväll nu, som vi alltid tycker om i undervisningen om — om Inseglen, så undervisar vi om det på samma sätt som man gör om — om församlingstidsåldrarna. Och då vi blev färdiga med att undervisa om församlingstidsåldern, sista gången då jag ritade ut dem här på — på predikstolen, på en tavla, hur många kommer ihåg, vad som ägde rum? Han kom raka vägen ner, gick rakt tillbaka till väggen i ett Ljus och ritade av det själv, just här på väggen, inför oss allesammans. Herrens Ängel stod just här framför åtskilliga hundra människor.

²² Och nu gör Han — Han gör någonting riktigt övernaturligt nu också, så vi bara förväntar oss stora ting. Vi vet inte . . . Man vill bara vänta på den där — den där stora förväntan, vet bara inte, vad som kommer att hända härnäst, Ni vet, bara — bara väntar. Så stor Gud är för oss, nu, och så underbar! Vi sätter så stort värde på Honom!

²³ Den 1:a och 2:a versen, nu, jag ska läsa det för att liksom ge en liten bakgrund. Och sedan ska vi ta den 3:e och 4:e versen, för

Andra Inseglet. Och så är 5:e och 6:e versen Tredje Inseglet. Och den 7:e och 8:e är det . . . Två verser för varje hästryttare. Och nu vill jag, att Ni ska ge akt på, hur de här männen . . . På den här blekgula hästen, kanske . . . Här kommer det, fortsätter bara att förändras, då det går ner.

²⁴ Och så det där stora, sista Inseglet, som ska öppnas, om Gud vill, nästa söndag kväll! Detta, då det skedde, var det bara, det enda som ägde rum "var tystnad i Himmelen i en halv timme". Gud hjälp oss!

²⁵ Nu ska jag läsa den 3:e versen, nu.

Och då han hade öppnat det andra inseglet, hörde jag det andra väsendet säga: "Kom och se!"

Och där gick en annan häst ut . . . (4:e versen) . . . som var röd, och makt gavs åt honom, som satt därpå, att ta bort freden ifrån jorden, . . . att de skulle döda varandra . . . de skulle döda varandra, och det gavs honom ett stort svärd.

²⁶ Nu, en mystisk sak nu, då Väsendet sa till Johannes: "Kom bara, och se!" Och han såg inte, vad det var. Han såg bara en symbol. Och den där symbolen, orsaken till att den . . . Han sa: "Kom, se!", men han såg en symbol, så att han skulle symbolisera det för församlingen på ett sådant sätt, att de skulle ge akt på det, ända tills den kom till den sista tidsåldern, och då skulle Inseglet öppnas.

²⁷ Nu förstår varenda en det där nu, ser Ni, Inseglen skulle öppnas. Och är Ni inte glada att få leva i den här tiden? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Så att, ser Ni, inte bara det, vänner, men kom nu alltid ihåg förra söndagsförmiddagen, då hela saken var grundad på enkelheten! Förstår Ni? Enkelt, ödmjukt, sker på ett sådant sätt, att folk bara går raka vägen förbi och inte ens vet, att Det sker.

²⁸ Och kom ihåg, att vi väntar Herrens Tillkommelse när som helst! Och då vi . . . Jag gjorde ett uttalande, att jag, kanske det skulle vara på samma sätt med Bortryckelsen. Den kommer att vara förbi, över, och ingen kommer att veta någonting om det. Den kommer bara att komma på det sättet. Förstår Ni? Och vanligen . . . Fortsätt bara bakåt genom Bibeln och se efter, hur det sker på det där sättet! Förstår Ni?

²⁹ Till och med en så stor sak som att Herren Jesus kom, ingen visste någonting om det. De tänkte: "Det där originalet, någon!" Församlingarna sa: "Bara en fanatiker. Vi . . . Han är verkligen galen." De sa: "Han är en vettvilling." "Vi vet, att Du är tokig." *Tokig* betyder "galen". "Vi vet, att Du har en ond ande, och den har gjort Dig galen. Och Du ska försöka undervisa oss! Då Du föddes där ute, utom äktenskapet. Vi . . . Du föddes ju i otukt. Att försöka undervisa män som oss, prästerna osv., templet!" Ja, oj, det där var en förolämpning mot dem.

30 Då Johannes kom, som hade blivit omtalad fram genom tidsåldrarna, från Jesaja till Malaki. Det är tolvhundra... Rättare sagt sjuhundratolv år, som han hade setts komma, av profeterna. Varenda en väntade på, att han skulle komma, räknade med det när som helst. Men sättet han kom på, han predikade och gjorde sin tjänst och fortsatte till Härligheten.

31 Och inte ens apostlarna visste det, för de frågade Honom. De sa: "Om nu — om Människosonen går till Jerusalem, alla de här sakerna, för att offras", sa de, "hur kommer det sig, att Skrifterna säger, att 'Elias ska komma först.'?"

32 Jesus sa: "Han har redan kommit, och Ni visste det inte. Och han gjorde precis exakt det, som Skrifterna sa, att han skulle göra. Och de gjorde mot honom precis vad de ville." Förstår Ni? Och de kunde inte förstå det. Han sa: "Det var Johannes."

Och då: "Å!" Ser Ni, de — de vaknade upp över det. De . . .

33 Och till och med då, till sist, efter alla de saker, som Han — Han hade gjort och de tecken, som Han hade visat dem och till och med hade kallat dem. Han sa: "Vem av Er kan döma mig för synd, otro? Om jag inte har gjort precis vad Skriften sa, att mitt ämbete skulle göra, då jag kom till jorden, så visa mig var jag har syndat! Förstår Ni? Då ska jag — ska jag visa Er, vad det är meningen, att Ni ska vara, och låt oss se, om Ni tror på det eller inte!" Förstår Ni? Han kunde ha kommit raka vägen tillbaka och sagt: "Det var meningen, att Ni skulle tro på mig, då jag kom." De gjorde inte det, ser Ni, så de visste bättre än att framhärda med Honom ifråga om det där. Men Han sa: "Vem av Er kan anklaga mig för otro? Förstår Ni? Har jag inte gjort, precis vad det var?"

34 Och till och med apostlarna, som gick med, snubblade. Vi vet, hur Skrifterna går. Så slutligen, till sist, sa de: "Nu tror vi. Vi tror, att ingen behöver tala om någonting för Dig, för Du vet allting."

35 Nu skulle jag bara ha velat se Hans ansikte. Han måste ha tittat på dem och sagt: "Jaså, tror Ni nu? Till sist gick det upp för Er." Nåväl, det var inte meningen, att det skulle göra det, kanske, förrän vid den tiden, ser Ni. Och Gud gör allting precis på rätt sätt, som Ni vet. Jag — jag älskar Honom för det.

36 Men nu tänker vi på vår tidsålder, nu. För börjar jag tala om det där, kommer vi inte att komma fram till de här Inseglen alls.

37 Och kom nu ihåg, att jag får många önskemål om förbön för de sjuka. Och jag ber för de . . . Hela tiden, för varje böneämne jag får och för näsdukarna osv. Och om vi kan få de här Inseglen avslutade, fram till det sista Inseglet, på söndag förmiddag, ska vi . . . Om det är Herrens vilja, skulle vi vilja ha bara ett gott gammaldags helbrägdagörelsemöte här, Ni vet, där man bara tar hela förmiddagen till att be för de sjuka. Och jag — jag är ganska säker på, att det kommer att bli ett ovanligt helbrägdagörelsemöte. Förstår Ni? Jag har bara en sådan känsla,

ser Ni. Och så, inte underligt, men det kanske blir litet ovanligt för en del, ser Ni, som jag menar.

³⁸ Hur stor är nu inte Guds nåd, som uppenbarar Hans hemligheter för oss i den här tiden! Nu tror vi ju allesammans, att vi lever i den yttersta tiden. Vi tror det. Och kom ihåg, att hemligheterna skulle uppenbaras i den yttersta tiden! Och hur uppenbarar Han Sitt Ord, Sina hemligheter? Bibeln säger det. Skulle Ni tycka om att läsa, där Han säger det? Låt oss bara slå upp det och se efter, hur Han uppenbarar Sina hemligheter!

³⁹ Nu vill jag, att Ni ska läsa i Amos. Slå upp Amos Bok, och jag vill, att Ni ska läsa i det 3:e kapitlet i Amos, och den 7:e versen. All right. Jag ska läsa den 6:e versen också.

Ska en basun . . . blåsa i staden, och människorna inte bli rädda? Ska det bli något ont i en stad, utan att HERREN har gjort det?

Förvisso kommer Herren . . . inte att göra någonting, utan att han uppenbarar sina hemligheter för sina tjänare, profeterna.

⁴⁰ Nu, i den yttersta tiden, är vi . . . Det är oss förutsagt, att det kommer att uppstå en — en profet.

⁴¹ Nu vet vi, att vi har haft alla sorter. Nu inser jag, efter att ha tittat mig omkring ikväll, att jag — jag talar här, där det sitter studerande, och jag — jag skulle vilja, att Ni förstår mig. Och Ni inser, att de här ljudbanden täcker världen, ser Ni, så gott som hela världen. Och jag vill, att Ni inte på några villkor tänker, att jag försöker införa något slags kult om Elias täcken eller mantlar. Och alla — alla de där sakerna, vi har haft massor av dem. Men, som Ni vet, är alla de där sakerna bara något, som kommer före det verkliga, som ska komma, för att skrämja bort människorna.

⁴² Visste Ni, att vi hade falska — falska ledare, som uppstod, falska messiasgestalter, innan Kristus kom? Sa inte . . . Den tidens lärare, den där väldige läraren Gamaliel, då frågan kom upp, om att piska de där männen osv., sa han: "Låt dem vara! Om det är av Gud, å, då kommer Ni att befinnas strida mot Gud. Men om det inte är av Gud . . ." Han sa: "Uppstod det inte en man för inte så länge sedan och tog fyrahundra med sig in i öknen, osv.? Vi har de där sakerna." Vad var det? Alltsammans kom före det Verkliga, då Det kom.

⁴³ Nu, ser Ni, låter Satan de där uppstå. Ge akt på skarpsinnigheten hos den här kamraten, som vi talar om här, Satan, då vi avslöjar honom just här, bara klär av honom genom Skrifterna och låter Er se, vem han är! Det är vad . . . Vad det är meningen, att man ska göra.

⁴⁴ Och, kom ihåg det, han har inte försökt att gå in och bli kommunist, Satan har inte gjort det. Han är en antikrist. "Så

lika att. . .”, sa Jesus, ”det skulle bedra de utvalda själva. . .” Och det är de, som är gömda nere i de här Inseglen, vilkas namn är i Boken ända sedan världen grundlades.

45 Han är en skarpsinnig kamrat. Och då han ser den här saken komma, komma upp, då kastar han ut allt, som han kan, där ör att kullkasta det, innan det kommer dit. Visste Ni, att det kommer att vara falska kristusgestalter, som uppstår i den yttersta tiden? Det borde följa omedelbart efter det här, efter det här härliga Budskapet, som den här brodern kommer att tala, som faktiskt kommer att komma, och vara smord med Elias ande, omedelbart.

46 Och De kommer att missta sig på honom. En del av dem kommer att tro, att han är Messias. Men han kommer att bestämt säga: ”Nej.” För det måste komma in liksom Johannes.

47 På Johannes Döparens tid, då han kom ut där för att predika, sa de till honom: ”Är inte Du Messias? Är Du inte Han?”

48 Han sa: ”Det är jag inte. Jag är inte värdig att knyta upp Hans skor. Men jag — jag döper Er i vatten, men Han kommer att döpa i Den Helige Ande.” Och Johannes var så säker på, att Han var på jorden, att han sa: ”Han är ibland Er, någonstans, nu.”

49 Men han kände inte igen Honom, förrän det där tecknet kom ner över Honom. Då, då han såg det där Ljustet komma ner och sprida ut sig liksom en duva och lyste upp Honom, sa han: ”Där är Han. Det där är Han.” Men Johannes var den ende, som såg Det, ser Ni. Johannes var den ende, som hörde Rösten. Alla de andra där, ingen hörde Den.

50 Men då, då den verkligt sanne tjänaren kommer, med alla efterapningar av det, är det till för att förvirra människornas sinnen. Satan gör så där. Och de, som inte kan skilja rätt ifrån fel, de bara trillar dit. Men de Utvalda kommer inte att göra det. Bibeln säger, att han inte skulle kunna bedra de Utvalda. Och nu, strax före Kristi Tillkommelse, säger Bibeln: ”Det skulle uppstå falska kristusgestalter, och de skulle göra anspråk på att vara Kristus och skulle säga: ’Se, människorna säger, att Han är i öknen.’ Tro inte på det! ’Se, Han är i den hemliga kammaren.’ Tro inte på det!”

51 ”Ty liksom solen lyser ifrån öster till väster, så ska Människosonens Tillkommelse vara.” Förstår Ni? Ja, Han ska — Han ska — Han ska uppenbara Sig, och det kommer att vara någonting allmängiltigt. Och det kommer nu naturligtvis, då de får reda på, att någonting har skett, ser Ni, då kommer de att. . . Kom nu ihåg, att det där kommer att äga rum omedelbart efter Församlingens, Brudens, hemresa, efter Bortryckelsen.

52 Nu kommer det att vara falska efterapningar hela tiden, och vi menar inte, att vi ska kopplas samman med någonting sådant. Nänämänsan.

53 Och jag tror, att då den personen kommer, den här som det är förutsagt ska komma, jag visar det enbart genom Skrifterna, att mannen kommer att vara tvungen att vara profet. Det kommer han förvisso att vara. Och Guds uppenbarelse, för Gud... Herrens Ord kommer till Hans profeter. Det är exakt rätt. Det där är... Och Gud kan inte förändras, ser Ni. Om Han hade ett bättre system, skulle Han — skulle Han ha använt det. Men Han — Han har... Han valde det bästa systemet i begynnelsen.

54 Precis liksom att Han kunde ha valt solen till att predika Evangeliet. Han kunde ha använt månen. Han kunde ha valt vinden. Men Han valde mannen. Och Han valde aldrig grupper. Individer! Förstår Ni?

55 Och aldrig två stora profeter på jorden på samma gång. Ser Ni, varenda man är olika, han har en annan karaktär. Om Gud kunde få tag i en enda person, är det allt, Han behöver ha riktigt i Sin hand, då kan Han göra vad Han vill. Han behöver bara ha en. På Noas tid, Elias tid, Mose tid.

56 Många uppstod på Mose tid. Ni vet, hur de gjorde och ville säga: "Nå, Du är inte den ende helige i skaran.", och — och Datan och — och Kora.

57 Och Gud sa: "Skilj Dig ifrån dem, bara! Jag ska bara öppna jorden och och svälja bort dem." Förstår Ni? Och — och så... .

58 Och så började folket klaga. Han sa: "Jag ska bara — jag ska bara ta bort alltsammans."

59 Och där tog Moses Kristi plats, då, och kastade sig i bräschen och sa: "Gör inte det, Herre!" Förstår Ni? Och naturligtvis, han... Sedan Han hade invigt Moses till att göra detta, gav Han Sig inte på Moses, för han handlade som Kristus den gången. Det var Kristus i Moses. Absolut.

60 Nu är vi så glada idag, för att Gud uppenbarar Sig för oss. Och jag tror, att den stora Dagen just har börjat gry, bryta fram. Ljusen har börjat blinka. Paradisets fåglar har börjat sjunga i de heligas hjärta. De vet, att det inte dröjer länge nu. Någoting kommer att ske, det måste det bara. Så om "Han gör inte någoting... ."

61 Nu är hela Skriften inspirerad. Skrifterna måste absolut vara Sanningen. Ingen väg runt det. Det är där, som jag har en annan uppfattning än våra vänner, den katolska kyrkan. Jag tror, att Den inte skrevs bara av vanliga människor. Jag tror, att Det påverkades av Den Helige Ande. Och alla de här små sakerna, som har blivit tillagda, som man försökt att lägga till till Den, la Ni märke till att i upplösningen, sparkades de ut, varenda en?

62 Och de här verkliga, sanna Skrifterna stämmer överens, den ena med den andra, så att det inte finns någon motsägelse i dem, ingenstans alls. Visa mig ett enda stycke litteratur, som kan — som kan skriva ens en vers, utan att motsäga sig självt, rättare

sagt, skriva — skriva en vers eller två. Och Bibeln motsäger inte Sig själv någonstans. Jag har hört den gamle kritikern säga så, men jag har haft ett erbjudande till honom en lång tid, att visa mig, var det är någonstans. Det finns inte här inne. Det är bara för att det mänskliga sinnet är förvirrat. Gud är inte förvirrad. Han vet, vad Han gör. Han vet.

⁶³ Titta, om Gud ska döma världen efter en kyrka, som den katolska kyrkan säger, att det är, all right, vilken kyrka är det då? Titta bara på de kyrkor vi har! Vi har drygt niohundra olika kyrkoorganisationer. Hur, nu. . . Den ena lär på *det här* sättet, och en på *det där* sättet. Vilken förvirring, då, vem som helst gör bara vadhelst de vill, man fortsätter i alla fall. Gud måste ha någon standard, och det är Hans Ord.

⁶⁴ På tal om. . . Inte för att såra katolikerna nu, för protestanterna är precis lika dåliga. Men då jag talade med en präst, sa han: "Herr Branham", sa han, "Gud är i Sin kyrka."

⁶⁵ Jag sa: "Sir, Gud är i Sitt Ord. Och Han är Ordet." Jajamänsan.

Han sa: "Nåväl, Han är i. . . Kyrkan är ofelbar."

⁶⁶ Jag sa: "Han säger inte så. Utan Han säger, att Ordet är ofelbart."

⁶⁷ Han sa: "Nja, vi brukade undervisa om det där dopet på det där sättet, osv."

Jag sa: "När?"

Han sa: "Tillbaka i den gamla tiden."

Jag sa: "Tillåter Ni det att vara den katolska kyrkan?"

Han sa: "Ja."

⁶⁸ Jag sa: "Då är jag katolik, gammaldags katolik. Jag tror på det gammaldags sättet. Ni gossar av idag har fått Det aldeles hoptrasslat, och Ni lär knappast ut någonting i Skriften. Förbön av kvinnor och döda människor och alla de här andra sakerna, och oj, oj, icke-kött-ätande och å, jag vet inte allt vad det är, ser Ni." Jag sa: "Sök rätt på det där i Skriften åt mig!"

⁶⁹ Han sa: " Det behöver inte finnas där. Så länge kyrkan säger så, är det så. Det gör ingen skillnad, vad Den Där säger, det är kyrkan!"

⁷⁰ Jag sa: "Bibeln säger, att: 'Vem som helst, som lägger till ett enda ord till Den eller tar bort Ett, hans del ska tas bort ur Livets Bok.' Så det är Ordet! Jag tror på Ordet."

⁷¹ Och nu då, om Amos säger, och andra Skriftställen håller med om det, att om. . .

⁷² Och kom ihåg, att ifråga om det här kommer vi bara fram till höjdpunkterna av Det. Bara, oj, om. . . Då jag kommer in i det där rummet där, och — och den där smörjelsen kommer in, om jag kunde skriva ner, vad Han. . . Allt som pågår, skulle jag vara här

i tre månader med ett enda av Inseglén. Så vi bara går till ställena och släpper ut Det, bara det som kan tyckas inte skulle kväva människorna. Men ändå, inte så mycket att det skadar dem, utan bara så att, om man tror det, det skulle — det skulle krydda saken. Ni vet, vad jag menar.

⁷³ Ge nu akt på det här nu, om "Gud inte gör någonting", som Amos sa, "förrän Han först uppenbarar det för Sina tjänare, profeterna." Och sedan ser vi, vad Han gör. Det måste vara så, att Han tänker göra någonting, som Han uppenbarar nu. Gud tänker komma in på scenen, i dom tror jag. Han tänker göra någonting. Och en enda sak igen, som förvisso vittnar om, att vi är i den yttersta tiden. Vi är vid tidsålderns, Laodiceas Församlingstidsålders slut, för de här sakerna skulle nu uppenbaras bara i den yttersta tiden.

⁷⁴ Tänk nu bara på det där nu! Låt oss bara — bara försöka insupa det, som vi tror, att Den Helige Ande skulle vilja, att vi fick veta!

⁷⁵ Kom nu ihåg: "Ingenting ska uppenbaras. Gud kommer inte att göra någonting alls, förrän Han först uppenbarar det för Sina tjänare, profeterna." Och innan Han gör någonting, uppenbarar Han det. Och då Han uppenbarar det, kan Ni komma ihåg detta, någonting är på väg. Ser Ni, det håller på att uppenbaras.

⁷⁶ Och de här sakerna, som vi talar om, skulle uppenbaras i den yttersta tiden, precis före den sista Basunen, vid slutet av den sista församlingstidsålderns Budskap. Det är riktigt. Om Ni vill läsa det där nu, kan Ni slå upp. . . Ni, jag hänvisade Er nyss, igår kväll, tre gånger till Uppenbarelseboken 10:1-7, ser Ni. "Och vid tiden för ljudet av den sjunde ängelns Budskap, skulle Guds hemlighet bli uppenbarad och avslutad." Och det finns bara en enda sak kvar. Då den här sjufalt förseglade Boken öppnas, då är hela Guds hemlighet. . .

⁷⁷ Å, vi har undersökt Den noggrant i årtal. Och enligt Skriften, så vi. . . Det fanns inget sätt att förstå Den förrän i den här tiden, för Den har varit fördold. Vi har sett symbolen, det som Den symboliserades av, men Den kunde inte uppenbaras korrekt förrän i den yttersta tiden. Förstår Ni? Så nu måste vi vara där, vid — vid ändens tid.

⁷⁸ Kom nu ihåg det! Och glöm nu inte, att: "Han gör ingenting, förrän Han uppenbarar det." Och glöm inte heller, att Han gör det på ett så enkelt sätt, att: "De visa och förståndiga missar det." Om Ni nu vill anteckna det där, är det Matteus 11:25-26. Och kom ihåg: "Han gör ingenting, förrän Han uppenbarar det." Och Han uppenbarar det på ett sådant sätt, att de smarta, utbildade människorna missar det. Kom ihåg, att det var vishet, som världen ville ha istället för Ordet, då den första synden gjorde, vad den gjorde. Glöm inte det där nu! Å, så tacksamma vi borde vara, för att tänka på det!

⁷⁹ Titta nu bara på de saker, som sker! Titta på de saker, som Han har sagt oss! Titta här i det här tabernaklet, Ni människor, som vi har växt upp tillsammans med här! Nu ska jag be, att banden . . . Nej, fortsätt, spela in det! Men titta, jag tänker bara säga det här till tabernakel-människorna, Ni som har varit här. Jag ålägger vem som helst av Er i Herrens Jesu Namn att någonsin sätta Ert finger på en enda sak av de hundratals saker, som har blivit sagda innan de skedde, och säga att de inte skedde! Säg mig en enda gång som, på plattformen, där ute, var det än var någonstans, som Han någonsin talade någonting, som inte var fullkomligt precis exakt så! Hur? Skulle ett mänskligt sinne kunna vara så? Förvisso inte.

⁸⁰ Då Han uppenbarade Sig där nere vid floden för trettiofyra år sedan nu i juni, som kommer, i form av ett Ljus! Ni gamlingar kommer ihåg, att jag berättade för Er, sedan jag var en liten pojke, om den där Rösten och det där Ljuset. Och folk tänkte: Bara liksom litet grand knäpp i huvudet. Naturligtvis skulle jag troligen ha tänkt samma sak, om någon hade sagt det. Men nu behöver man inte förundra sig över Det nu. Och Församlingen har inte undrat sedan 1933, nere vid floden den där dagen, då jag döpte hundratals människor!

⁸¹ Jag kommer ihåg, att den där pojken Marra sa till mig, sa: "Går Du ner för att doppa de där människorna, Billy?" Lille Jim Marra där nere, jag tror, att han är död nu. Jag tror, att han blev dödad där ute, någon kvinna sköt honom. Men han — han frågade mig: "Går Du ner för att doppa de där människorna?"

⁸² Jag sa: "Nej, sir. Jag tänker döpa dem i vår Herres Jesu Namn."

⁸³ Och där var en kvinna, som gick med i gruppen. Hon sa till en annan kvinna, hon sa . . . Gjorde en kommentar, någonting om det. Hon sa: "Tja, jag skulle inte ha någonting emot att bli doppad." Hon sa: "Det är all right. Jag bryr mig inte."

⁸⁴ Jag sa: "Gå tillbaka och omvänd Dig! Du är inte lämpad att bli döpt i Jesu Kristi Namn." Förstår Ni?

⁸⁵ Det här är ingenting att leka med. Det är Kristi Evangelium, uppenbarat genom ett uppdrag, Ordet. Just nu, om Du säger: "Nonsens och dårskap", skulle Du ha kunnat placera det någon annanstans. Men kom ihåg, att det är utlovat i Ordet, att det här skulle ske, och precis exakt vad det skulle vara. Och här är det.

⁸⁶ Då, där nere den där dagen, då de stod vid floden! Och Herrens Ängel, som jag berättade för Er, att den såg ut som en — en stjärna eller någonting på avstånd, då Den kom nära och jag sa till Er, hur det smaragdfärgade Ljuset såg ut. Och där kom Det raka vägen ner över floden, där jag höll på att döpa.

⁸⁷ Då affärsmän här nere i staden sa: "Vad betydde det där?"

⁸⁸ Sa jag: ”Det där var inte för min skull. Det var för Er skull. Jag tror. Förstår Ni? Det var för Er skull, som Gud gjorde det där, för att låta Er veta, att jag säger Er Sanningen.” Genom att jag var ett barn, en pojke liksom, och omkring tjugoett år gammal, skulle de — de skulle inte tro på det där, ser Ni, för det är för mycket för ett barn. Och så tänkte jag. . .

⁸⁹ Broder Roberson här, en av våra förtroendemän, jag såg honom här för några minuter sedan. Han berättade för mig här om dagen, om att han varit i Houston, då den där bilden togs, som Ni ser. Och jag var. . . Vid den där debatten, jag började att säga någonting om den här om kvällen. Broder Roy var den ende. . . Tillsammans med en man till var han den ende personen i gruppen, som hade en inspelningsapparat. Det var en av de där gammaldags trådspelarna. Jag ser broder Roberson nu och hans hustru. Så, och — och det här, fru Roberson var sjuk.

⁹⁰ Broder Roy var en veteran. Och hans ben skadades, och de la ut honom som död. Han var officer i — i armén. Och en tysk 88 träffade hans stridsvagn, som han var med, och det bara dödade mannen och sprängde honom i stycken. De la ut honom som död en lång stund. Och de sa, att han aldrig skulle kunna gå, för båda hans ben var avklippta, nerverna i dem osv. Oj, han kan nästan gå bättre än jag.

⁹¹ Men vad var det? Det var någonting, som han hade sett, och han for till Houston. Och han berättade för mig om sin hustru. Och han har — han har kvar tråden, han ska fixa till ett band av den. Och sedan mötena är över här, ja, då ska han spela den för Er allesammans, hoppas jag. Och på den där gamla inspelningstråden har han mina möten, som hölls i Houston. Och hans hustru då, sa han, fick på den där, och han märkte det aldrig förrän här om dagen.

⁹² Hon var, å, hon var så ledsen. Hon var sjuk, och hon ville komma in i bönekön. De kände aldrig mig, och jag hade aldrig sett dem i hela mitt liv. Så hon satt vid ett fönster den där dagen och tittade ut, och så dyster, Ni vet, och upprörd, och önskade, att hon skulle kunna få ett bönekort, så hon kom in i kön.

⁹³ Och det hände sig så, att den kvällen kom hon in i kön, eller kvällen efter eller någonting. Jag tror det var samma kväll. Och hon kom in i kön. Och då hon kom upp på plattformen, berättade Den Helige Ande för henne, sa: ”Du är nu inte härifrån. Du är från en stad, som heter New Albany.” Och Han sa: ”Du satt vid ett fönster idag och tittade ut och var så bekymrad om att få ett bönekort.” Där är det på bandet, för årtal sedan.

⁹⁴ Och så i början av mötet, då Den Helige Ande var där. . . Det där var det första i mötesserien. Vi hade bara omkring tretusen människor, sedan gick vi till åttatusen, sedan till omkring trettiotusen. Så då i. . . Medan jag höll på att tala vid. . . Ett av de allra första mötena, jag sa: ”Jag vet inte, varför jag säger

det här.” Det är på bandet, nu. ”Men det är, vi är . . . Det här kommer att bli en av min tids höjdpunkter. Någonting kommer att ske under den här mötesserien, som kommer att vara större än någon har sett ännu.”

⁹⁵ Och det var bara omkring åtta eller nio, tio kvällar senare, då Herrens Ängel visade Sig inför omkring trettiotusen människor och kom ner, och bilden togs. Där är Den nu, den som vi fått copyright på i Washington DC, som den enda övernaturliga Varelse, som någonsin har fotograferats i världen.

⁹⁶ Sedan talade jag om, som Ni vet, sa det där någon gång under andebedömningen, sa: ”En person skuggas av döden. Det är en mörk skugga, som en huva. De håller på att dö.”

⁹⁷ Och så här uppe i East Pines, eller Southern Pines tror jag, att det är, just då jag var där i det senaste mötet. En liten dam satt där, och Någonting sa till henne: ”Ta den där bilden, riktigt snabbt!”, då jag talade med en dam. Och där var den. Jag tror, att den ska vara på anslagstavlan, har varit det ett bra tag. Där hänger den där mörka huvan alldeles ovanför damen.

⁹⁸ Hon tog en bild till så snart som Den Helige Ande sa till om det. Den var borta. Jag sa: ”Du kommer att bli helad. Herren har helat Dig. Cancern är borta.” Och där var det. Och hon blev helad. Förstår Ni? Var så goda! Förstår Ni?

⁹⁹ Det visar bara, att Gud vet, vilken tid på dagen det är. Det gör inte vi. Vi måste bara lyda Honom.

¹⁰⁰ Nu kan vi bara fortsätta att tala, men låt oss komma ner hit nu, bara en minut, och röra vid det här förra Inseglet, så vi kan smälta samman det här med Det! Bara en tillbakablick, nu, i några ö- . . . Några ögonblick, det — det andra, det Första Inseglet.

¹⁰¹ Vi la märke till i brytandet av det Första Inseglet, att Satan har en hyperreligiös man. La Ni märke till den där ryttaren på den vita hästen? Vilken de, man tänkte sig, att det där var en . . . Den tidiga Församlingen, som gick ut. Men oj, oj, det där har lärts ut genom åren, men det kunde inte vara det. Om man bara ger akt på då resten av dem, då vi får dem alla sammanbundna, så titta, var det är någonstans, ser Ni! Och jag vet nu inte, vad resten av dem kommer att vara, ännu. Men jag vet, att det måste komma in precis fullkomligt där, för det är Sanningen. Det är Sanningen. Det där var Roms hierarkiska kyrka, exakt.

¹⁰² De här människorna, som tror, att judarna är antikrist, de är förvisso en miljon mil ifrån linjen. Tänk aldrig, Ni, att judarna är en antikrist! Deras ögon blev förblindade med avsikt, så att vi skulle få ett sätt att komma in, då det gav oss tid till omvändelse.

¹⁰³ Men antikrist är hedning. Förvisso! Det är en efterapare av Sanningen. *Anti*, ”emot”. Den här store supermannen, nu, å, så han blev en stor man, och — och så till sist blev satt på tronen.

Och sedan, efter att ha satts på tronen, blev han krönt. Och nu blev han, därefter blev han dyrkad istället för Gud.

104 Titta nu, innan det där någonsin kom! Jag vill fråga Er en sak. Vem var det där? Vad var Det Där över Paulus, i Andra Tessalonikerbrevet 2:3, som sa, att den där mannen skulle komma? Varför tittade den där mannen fram genom tidsåldern och såg det? Han var Guds profet. Visst. Varför var . . .

105 Han sa: "Anden säger uttryckligen, att i senare tider kommer de att gå bort ifrån tronen och ska ge akt på förförande . . ." Ni vet, vad *förföra* är. En förförande ande i församlingen, som är prästerskapet. "Förförande, prästerskapsande, onda andars verk, hycklerier i församlingen."

106 "Obetänksamma, högdragna", vishet, ser Ni, smarta, intelligenta, "som har en form av gudsfruktan". (Bara gå och säga: "Tja, vi är kristna, vi bör ju gå i kyrkan.") "Har en form av gudsfruktan men förnekar uppenbarelserna, Andens Kraft och verk. Vänd Er bort ifrån sådana!" Förstår Ni? Lägg nu märke till, att han sa: "För det här är den sorten, som kommer att gå från hus till hus och kommer att leda dumma kvinnor . . ." Det där betyder inte Den Helige Andes kvinnor. "Dumma kvinnor, som leds bort av diverse lustar."

107 Diverse lustar! De bara tycker om att komma in i varenda liten sak de kan komma in i, och alla slags sällskap och leva på vilket sätt de än vill, och ändå: "Vi går i kyrkan. Vi är precis lika bra som vem som helst." Danser, fester, klippa sitt hår, måla sig, klä sig hur de än vill, ändå: "Vi är – vi är pingstvännen. Vi är – vi är precis lika bra som vem som helst." Å! Era egna gärningar identifierar Er. Sant. Lägg märke till det!

108 Men han sa: "Män med förtappade sinnen, ifråga om Sanningen." Vad är Sanningen? Ordet, vilket är Kristus. "Ifråga om Sanningen."

109 "Å, Du gör . . . Du, Du är en som driver på kvinnorna. Du är kvinnohatare. Du gör *det här, det där*."

110 Nänämänsan. Det där är inte riktigt. Det är en – en lögn. Jag hatar inte kvinnor. Nänämänsan. De är mina systrar, om de är systrar. Utan den saken jag . . .

111 Kärleken är rättledande. Om den inte är rättledande, är det inte kärlek. Om den är det, då, om det är kärlek, är det – är det phileo-kärlek och inte agapao, det ska jag säga Er. De kanske har litet phileo-kärlek till någon dam, som ser trevlig ut. Men agapao-kärlek är någonting annat, det är en kärlek, som rättar till saken och möter Gud där borta någonstans, där vi kan leva i Evighet. Förstår Ni? Jag kanske inte menade det där på det sättet det lät, men jag . . . Ni vet, vad jag – jag . . . Jag hoppas, att Ni förstår. All right.

112 Men kom nu ihåg, han sa: ”Liksom Jannes och Jambres motstod Moses, så kommer de att göra det. Men deras dårskap blev snart uppenbarad.”

113 Varför? Då Moses hade fått uppdraget att göra någonting, som verkade radikalt, men han gick ner dit precis så ärlig, som han kunde vara. Och Gud sa till honom att ta den här, den här staven, och att kasta ner den, så skulle den förvandlas till en orm. Då gjorde han det för att visa honom, vad som skulle ske. Och inför Faraos stod han där ute precis som Gud hade gett honom i uppdrag och kastade ner den här staven, och den förvandlades till en orm.

114 Och utan tvivel sa Faraos: ”Ett billigt trollkarlstrick!” Så han går och hämtar sina Jannes och Jambres. Sa: ”Vi kan också göra de här sakerna.” Och han kastade ner staven, och de blev ormar.

Vad kunde Moses göra nu?

115 Vad var det? Det visade, att varenda äkta sak, som Gud har, har djävulen en efterapare till. De efterapar, för att kasta människorna av spåret.

116 Vad gjorde Moses, sa han: ”Nja, jag antar, att jag gjorde ett misstag. Det är bäst, att jag går tillbaka.”? Han bara stod stilla, för han hade utfört sitt uppdrag, till punkt och pricka.

117 Då, innan man visste ordet av, åt Mose orm upp den andra. Förstår Ni? Har Ni någonsin tänkt på, vad det blev av den där andra ormen? Vart tog den vägen? Moses tog upp staven och fortsatte ut med den. Han gjorde kraftgärningar med den. Och den där ormen var på insidan av den här andra staven. Förstår Ni? Det där är underbart. Är det inte? Jajamänsan.

118 Nu kommer antikrist så småningom in i ljuset. Jag vill, att Ni ska lägga märke till det här. Då Ni nu hör. . .

119 Till mina katolska vänner nu, sitt bara stilla bara en minut, och nu! Och sedan ska vi få se, var protestanterna, var vi alla är, ser Ni.

120 Lagg märke till den första församlingen, då den katolska kyrkan säger, att de var den första, den ursprungliga församlingen, har de exakt rätt. Det var de. De började vid Pingsten. Det var där, den katolska kyrkan började. En gång trodde jag nu knappast på det där, tills jag läste historien, och jag fann, att det är riktigt. De började vid Pingsten. Men de började driva, och Ni ser, var de är någonstans.

121 Och om pingströrelsen driver med den fart den driver nu, kommer de inte att behöva tvåtusen år på sig. Inom hundra år från nu kommer de att vara längre bort, än den katolska kyrkan är. Det är riktigt.

122 Men lägg märke till hur den här ryttaren på den vita hästen. Nu ger vi bara bakgrunden till det litet grand, tills vi kommer fram till det här Inseglet. Lagg nu märke till ryttaren på den vita

hästen, då han for ut, han — han gör tjänst i tre stadier. Djävulen, som jag bevisade för Er här om kvällen, är i en treenighet, precis som Gud. Men det är samma djävul hela tiden, i tre stadier. Lagg märke till hans stadier! I första stadiet kom han in . . .

¹²³ Den Helige Ande föll, och människorna hade allting gemensamt. Och Guds Ande var över dem. Och apostlarna gick från hus till hus, och bröt brödet tillsammans med folket. Och det skedde stora tecken och under.

¹²⁴ Och — och då, innan man visste ordet av, började Satan göra så, att ett knorrande uppstod.

¹²⁵ Sedan, efter ett tag, for de här slavarna och landets fattiga, som fick Den Helige Ande, ut till olika platser och vittnade. De vittnade för sina herrar.

¹²⁶ Och efter en tid började det komma, å, liksom armékapten och — och olika människor. Kändisarna började se hjältemodet och kraftgärningarna och tecknen, som de här männen gjorde, så de tog emot kristendomen.

¹²⁷ Nåväl, då ser Ni, då han omfattade kristendomen och att gå dit ner till ett ställe, där de möttes i en liten mörk, smutsig sal och klappade i sina händer och ropade och talade i tungor och fick budskap. Å, han skulle aldrig kunna ta med sig detta till sin — sin konkurrent, eller vad det är, i hans företag. ”Han skulle aldrig tro på Det, så där.” Förvisso inte. Så han måste klä upp Det. Så de började komma tillsammans och började tänka: ”Nu ska vi utforma någonting litet annorlunda.”

¹²⁸ Och Jesus, alldeles omedelbart, i den första församlingstidsåldern, sa Han till dem det. I 2:a kapitlet av Uppenbarelseboken här: ”Jag har något emot Dig, på grund av de här nikolaiternas gärningar.”

¹²⁹ *Nikao*, ”besegra” lekmännen. Med andra ord, de vill skapa, istället för att alla skulle vara ett, vill de skapa någon helig man. De ville skapa något slags . . . De ville ta hedendomen, som de kom ifrån, till förebild, och de gjorde det till sist.

¹³⁰ Se upp, nu! Först ”nikolaiten”. *Nikolaiten* kallades i Bibeln för ”antikrist”, för det var emot Kristi och apostlarnas ursprungliga Lära.

¹³¹ Jag vill inte nämna den här mannens namn. Han är en stor man. Men jag var på hans möte här för några år sedan. Och han visste, att jag var där, för jag hade skakat hand med honom. Och han sa: ”Å, Ni vet, vi har sådana idag, som de kallar för pingstvännen.” Och han sa: ”De, de förlitar sig på Apostlagärningarnas Bok.” Och han sa: ”Ser Ni, Apostlagärningarna var bara en byggnadsställning för Kyrkan.”

¹³² Skulle Ni kunna föreställa Er en man, som studerade Bibeln, en modig gammal man, som hade studerat Bibeln på det sättet den mannen har, och sedan skulle fälla en sådan kommentar! Det

låt, det . . . Det — det låter inte ens som Den Helige Ande. Tja det kan det aldrig vara, ingenstans.

133 För vem som helst med vanligt förstånd skulle veta. att Apostlagärningarna inte var apostlarnas gärningar. Det var Den Helige Andes gärningar i apostlarna. Vet Ni inte, hur vi tecknade upp det i församlingstidsåldrarna? De där Väsendena sitter där och ger akt på den där Arken där. Matteus, Markus, Lukas och Johannes står där och ger akt på Den. Och där inne är det, som skedde som resultat av Matteus, Markus, Lukas och Johannes skrifter.

134 Det där var då trädet fram. . . Frambringade sin första gren, och det är, vad som skedde. Och om det där trädet någonsin frambringar en gren till, kommer de att skriva en till apostlagärningarnas bok efter det. För, ser Ni, samma Liv måste vara i samma sak.

135 Så nu, idag, då vi ser ut över våra samfundsförsamlingar, metodister, baptister, presbyterianer, lutheraner, Church of Christ (den så kallade) och pingstvännen osv., var finner vi det där? Man finner det inte.

136 Jag vill medge, att pingstvännerna har det närmaste Det, som finns, för de är här uppe i Laodiceas Församlingstidsålder. De hade Sanningen och avvisade Den. De blev ljumma med Den, och Gud spydde ut dem ur Sin mun. Det är exakt enligt Skrifterna.

137 Man kan inte få de där Skrifterna att ljuga. Förstår Ni? De kommer alltid att vara sanningsenliga. Försök inte att . . . Det enda, försök inte att rätta in Din tanke efter. . . Rättare sagt, Skrifterna efter Din tanke! Utan rätta in Dig på nytt efter Skrifterna! Det är då, Du ställer upp tillsammans med Gud. Det spelar ingen roll, hur mycket Du måste skära bort eller lägga åt sidan, rätta in Dig efter Det Där! Förstår Ni?

138 Titta, vad Den gjorde, den första gången Den föll! Nåväl, om Gud handlade så den första gången, måste Han handla så den andra gången. Han måste handla så varenda gång, annars handlade Han fel den första gången.

Ser Ni, vi är dödliga, vi kan göra misstag. Det kan inte Gud.

139 Guds första beslut är fullkomligt. Och sättet, som Han valde att göra saker, det kan inte finnas något annat, bättre sätt. Han kan inte förbättra det, för det är fullkomligt till att börja med. Om det inte är så, då är Han inte oändlig. Och om Han är oändlig, så är Han allvetande. Och om Han är allvetande, så är Han allsmäktig. Amen! Han måste vara det, för att vara Gud. Förstår Ni? Så man — man kan nu inte säga: "Han lärde Sig mer." Han lärde Sig inte mer, Han är — Han är själva källan till all vishet. Förstår Ni?

140 Vår vishet här kom från Satan. Vi ärvde den från Eden, där vi bytte bort tron mot visheten. Eva gjorde det.

141 Han kallades nu först för antikrist. I det andra stadiet kallades han för den falske profeten, för att den där anden ibland människorna förkroppsligades.

142 Som Ni kommer ihåg, hade ryttaren på den vita hästen ingen krona, då han startade, men sedan skulle han . . . Blev han given en krona. Varför? Han var den nikolaitiska anden till att börja med, och sedan blev han förkroppsligad i en man. Och sedan blev han krönt och fick en tron och kröntes. Och sedan gjorde han den tjänsten en lång tid, som vi ska få se, då vi . . . Då Inseglan bryts.

143 Och då finner vi, att efter den där långa tiden sparkades Satan ut ur Himmelen. Och han kom ner enligt Skrifterna och satte sig på tronen. Tänk bara, satte sig på tronen i den där mannen och blev ett vilddjur. Och han hade makt, suverän makt, liksom det där han gjorde, alla kraftgärningarna och allting, som – som, eller morden och de blodiga striderna och allting, som – som Rom kunde frambringa. All right, han dödade med grymt romerskt straff. Bara, å, hur skulle vi inte kunna stoppa in några Skriftställen här!

144 Kom ihåg, att Jesus Kristus dog under Roms straff, dödsstraffet.

145 Budskapet, som jag har i mitt hjärta till att predika här uppe vid det här nästa mötet på Långfredagens eftermiddag, handlar om tre, fyra saker, ser Ni. "Där korsfäster de Honom." "Där", den heligaste, mest religiösa platsen i världen, var Jerusalem. "De", de heligaste (det var meningen, att de skulle vara det) människorna i världen, judarna. "Där korsfäster de", det grymmaste straff, som Rom kunde frambringa. "Korsfäster Honom." Vad? Den största Person, som någonsin levat. "Där korsfäste de Honom." Oj, oj!

146 Gud, hjälp mig att slunga in Det i den där skaran affärsmän, så att de kan se, var de står! All right. Inte för att vara annorlunda, nu, inte för att vara otrevlig, utan för att skaka Det Där, så att de där bröderna kan se, att deras högt uppsatta ämbetsmän och heliga fäder osv., som de skriver om i den här Affärsmännens journal, är nonsens. Det är inte meningen, att kristna ska kalla någon människa för "Fader". De börjar gå tillbaka, jag har försökt att hjälpa dem med allting jag kan (Ni ser nu, vart det här bandet går.), så jag är färdig med det, jag vill förvisso inte ha någonting annat med det att göra. All right. Först, kom ihåg Kristus!

147 Först som nik-. . . Nikolait, och vad ville den nikolaitiska tidsåldern ha? Den ville komma bort ifrån den där skaran människor, som ropar och klappar sina händer och ser vanhedrande ut, liksom de gjorde vid Pingsten, uppför sig som druckna människor, raglar i Anden osv. De ville inte ha någonting av de där sakerna. De sa, att de var druckna. Och då kändisarna . . . Lyssna! Missa inte det här! Det kanske låter

tokigt för Dig, men det är Sanningen. Då de höga ämbetsmännen började komma in, kunde de inte nedlåta sig till sådant.

¹⁴⁸ Det, som gör Gud stor, är för att Han är stor nog till att böja Sig ner. Det är det, som gör Honom stor. Det finns ingenting större. Och Han böjde Sig så djupt, som någon kunde böja sig, som någon mänsklig varelse någonsin har böjt sig. Han var Himmelens Kung, och Han kom till den — till den lägsta staden på jorden, Jeriko. Och Han blev så låg, att till och med den kortaste mannen i staden måste se ner på Honom för att få syn på Honom. Är det riktigt? Sackeus. Det är riktigt. Han kallades för det värsta namn, som en mänsklig varelse kan kallas: ”en häxmästare, en ond ande, Beelsebub.” Det var, vad världen tänkte om Honom. Dog den grymmaste döden. Hade ingen plats att lägga Sitt huvud på. Utsparkad av varenda organisation.

¹⁴⁹ Men då upphöjde Gud Honom, så högt, att Han måste titta ner för att se Himmelen. Se, hur Gud, i ödmjukhet. Förstår Ni? Och Han gav Honom ett Namn, så stort att hela familjen i Himmelen har fått namn efter Honom, och varenda familj på — på jorden. Hela familjen på jorden heter ”Jesus”. Alla familjerna i Himmelen heter ”Jesus”. Och ett sådant Namn, att vartenda knä kommer att böja sig, och varenda tunga kommer att bekänna, att Han är Herre, antingen här eller i helvetet. Helvetet kommer att böja sig för det. Allting annat kommer att böja sig för det. Förstår Ni? Men först var det ödmjukheten, sedan blev det stort. Förstår Ni? Låt Gud upphöja! ”Den, som ödmjukar sig, kommer Gud att upphöja.” Förstår Ni?

¹⁵⁰ Nu lägger vi märke till, att den här *nikao*-anden ville ha vishet, bli smartare. Den måste resonera om det, liksom det var i Eden, resonera emot Guds Ord med hjälp av visheten, och församlingen föll för den. Vad var det?

¹⁵¹ Låt oss nu säga, ta den här församlingen här, och ta en skara människor, liksom vi är, om man inte var verkligen andefylld. Och låt oss ta, säg. . . Ingenting emot vår stads borgmästare, nu. Jag tror inte, att jag känner honom, herr Bottorff. Är han fortfarande borgmästare? Herr. . . Jag kan inte. . . Förstår Ni? Jag kan inte. . . Herr Bottorff är en av mina fina vänner, ser Ni. Men, låt oss säga, stadens borgmästare och hela polisstyrkan och — och alla sherifferna, och de — de kommer hit allesammans. Innan man vet ordet av, om de har bara en liten sak i sitt huvud och börjar tala med styrelsen och folket häromkring och säga: ”Vet Ni vad, nu? Det här borde vara annorlunda.” Om man inte är Andefylld och har en verkligen Andefylld man i predikstolen, så innan man vet ordet av, skulle man luta åt deras håll. Kanske inte den här generationen, kanske nästa generation.

¹⁵² Och det var på det viset, det började. Förstår Ni? Varför? De sa: ”Titta här! Det är förnuftigt.” Man, man skulle lyssna.

153 Säg att en man kom in här, som kunde säga: ”Den här kyrkan är för liten. Låt oss bygga en stor kyrka! Jag ska bygga Er en här uppe, den är . . . Den kommer att vara värd så och så mycket pengar, en halv miljon dollars. Det kommer att läggas ner i den. Jag ska sätta in saken i radioutsändningen.” Då de gör det där, gör de det i sitt eget intresse nio gånger av tio, Ni vet, en av den sorten. Sedan innan man vet ordet av, om han gör det där, styr han saker och ting som det passar honom. ”Man kan inte säga någonting, för broder John Doe där bak, det är han som finansierar den här kyrkan.” Förstår Ni? Och så får man en liten Ricky från någon predikantskola, som vet ungefär lika mycket om Gud som en hottentott vet om en egyptisk natt, och han kommer att komma med där, och han kommer att rätta sig efter den där mannen, för att han köper honom en ny bil hela tiden, låter honom åka omkring och köper honom *det här, det där* och *det andra*.

154 Det där är nu exakt så, som det började. Riktigt. Lägg märke till det, vishet och slughet! De sa: ”Titta nu här, är det inte bara förnuftigt? Nu . . . Vår — våra kvinnor, vad gör det för skillnad, hur de bär sitt hår?” Men Bibeln säger, att det gör skillnad. Ta bara den där enda saken, vid sidan av hundratals andra! Förstår Ni? Det gör skillnad. Gud sa, att det gjorde skillnad, så det är skillnad.

155 Men, ser Ni, om de kommer igång med det där, och förtroendemännen och diakonerna och allting, innan man vet ordet av, kommer pastorn antingen in eller ut. Det är alltsammans. Ser Ni, det var folket, som röstade in det. All right.

156 Lägg nu märke till, att den där anden började verka, och församlingen som har det där så där, fick in så mycket höga tjänstemän i sig, så många stora saker och så mycket pengar igång, så efter ett tag lysnade de till det och föll för det, djävulens råhet.

157 Och det är just det, som Eva gjorde i Edens lustgård. Nu hör Ni det. Det är riktigt. Titta, den naturliga kvinnan, Adams brud, innan han kom till henne som hustru, föll hon för Satans komplott mot Guds Ord, genom att resonera om Det. Innan Adam levde med Eva som hustru, kom Satan före honom dit. Det är riktigt. Ni hörde *Brud-trädet*, som jag predikade om. Det talar om det, ser Ni. All right. Lägg nu märke till det, där föll Eva för resonemanget. Han, Satan, försökte resonera om Det.

Hon sa: ”Men Herren sa . . .”

158 Han sa: ”Å, men Du vet, säkert gör Gud inte så. Förstår Du? Du, Du vill bli vis. Du vill veta någonting. Å, Du är ju ingenting annat än ett dumt barn. Förstår Du? Du borde få veta någonting!” Som om det där inte är Satan! Oj, oj!

159 Som om det där inte är som en del av de här moderna, ser Ni: ”Å, de är bara en skara frimicklar. Bry Er inte om dem, ser Ni. Gå inte. . . Förstår Ni?”

160 Den naturliga, första bruden av den mänskliga rasen, nu, innan hennes man kom till henne, föll hon från nåden genom att lyssna till Satans lögn, efter att Gud hade henne förskansad bakom Sitt Ord. Om hon hade stannat bakom Ordet, skulle hon aldrig ha fallit. Det där är nu i det naturliga, lägg märke till det, den naturliga kvinnan.

161 Och vad var förbannelsen, den faktiska förbannelsen för att komma ut ifrån platsen bakom Guds Ord?

162 Kom nu ihåg, att hon trodde på omkring nittioåtta procent av Det! Men man behöver bara låta en enda Sak fara. Förstår Ni? Hon trodde en hel massa av Det. Å, visst. Hon sa Det Här, och Satan medgav, att det var riktigt. Om han bara kan få in en i ett hörn, så är det allt han vill. Förstår Ni? Det enda man behöver göra, är att ge kulan en liten vridning *den här* vägen, så kommer den att missa måltavlan. Förstår Ni? Det är alltsammans. Nu trodde hon så mycket av Det, men missade det ändå.

163 Och — och resultaten, nu, av att hon lämnade Ordet för ett enda litet resonemangs skull.

164 Nåväl, säg nu: ”Hur är det med kvinnorna?” Eller: ”Varför vill Du tala om någonting sådant där?” Men vilken som helst av de där små sakerna. ”Vad gör det för skillnad, om det är det första beviset?” Det är någonting med det! Man måste. . .

165 Det måste redas ut. Vi har tagit för givet om Det genom sju församlingstidsåldrar nästan. Men stunden har kommit, då Gud uttalar Det. Och Han inte bara uttalar Det, utan Han visar Det och försvarar Det och bevisar Det. Det är riktigt. Om Han inte gör det, då är det inte Gud, det är alltsammans. Gud står bakom Sitt Ord.

166 Lägg nu märke till det! Nu orsakade den naturliga kvinnan den naturliga döden, för att hon lyssnade till resonemanget för att göra sig själv vis, göra sig vis istället för att stanna bakom Ordet och göra det, som Gud sa till henne. Hon ville ha vishet och vara vis. Och hon lyssnade till resonemanget, och — och hon förlorade hela den mänskliga rasen. Förstår Ni?

167 Den här gången, nu, den andliga kvinnan, Kristi Brud, som startade på Pingstdagen med den tidiga apostoliska Församlingen, förlorade samma sak vid Konciliet i Nicaea. Lee, Du vet, att det där är riktigt. Och vid — vid Konciliet i Nicaea, då hon bytte ut sina andliga förstfödsrorätter för att ta emot Konstantins stora kyrkor osv., som han erbjöd dem där, och hon sålde ut sina skriftliga förstfödsrorätter mot en hög med romerska dogmer. Det där är nu hårt mot katolikerna. Men protestanterna har gjort samma sak och representeras här i

Bibeln som en dotter ”till skökan, till den prostituerade.” Det där är exakt rätt, varenda en av dem! Det finns inga ursäkter.

168 Men ur det där har det alltid funnits en liten kvarleva med, som kommer att utgöra Bruden.

169 Lägg märke till, att hon förlorade sina förstfödslorätter, ser Ni, innan hennes äkta man kom fram till henne. Förstår Ni? Före bröllopet miste hon sin dygd.

170 Och nu kommer Ni ihåg, att där borta sa hon: ”Jag sitter som drottning. Jag har inget behov av någonting.”, i den där laodiceiska Tidsåldern där. ”Jag är rik och har vunnit rikedomar osv. Och å, hela världen ser upp till mig. Jag är den stora, heliga kyrkan osv. Vi är *så här*.”, hela tidsåldern.

171 Och Han sa: ”Du vet inte, att Du är naken, blind, ömkansvärd, usel, fattig och vet det inte.” Det är tillståndet. Om nu Den Helige Ande sa, att tillståndet skulle vara på det viset i den yttersta tiden, så är det på det viset! Det finns inget sätt att komma runt det. Det är så, det är.

172 Se upp, nu! Då hon nu sålde ut sina förstfödslorätter där borta, sin ärbara Ord-rätt, vad gjorde hon? Då Eva gjorde det, miste hon skapelsen, hela skapelsen föll under henne.

173 Lägg nu märke till det, och då församlingen gjorde det, accepterade dogmer istället för Anden och Ordet, fördömde det hela systemet. Vartenda samfundssystem, som någonsin har varit till eller någonsin kommer att bli till, blev fördömt tillsammans med det och föll, för det finns inget annat sätt.

174 Då man får en skara människor tillsammans för att räkna ut någonting, har den ene en strävan åt *det här* hållet, och en har en strävan åt *det där* hållet, och en har en strävan åt *det här* hållet. Och de lägger samman sakerna och skakar om det, och då det kommer ut, är det vad man fick åt henne.

175 Det är exakt vad de gjorde i Konciliet i Nicaea. Det är exakt vad de gör hos metodisterna, presbyterianerna, Church of Christ och resten av dem. Och ingen människa, vad Gud än uppenbarar för henne, man måste undervisa om det på det sättet enligt deras kreditiv, som deras trosbekännelse — trosbekännelse säger, annars sparkar de ut en. Tala nu inte om det för mig! Jag har varit där, ser Ni, och jag vet det.

176 Och det där är precis exakt det, som har skett, så alltsammans är fördömt. Inte underligt att ängeln sa: ”Kom ut ur henne, mitt folk, så att Ni inte blir deltagare i hennes plågor!” För hon kommer att . . . Hon är fördömd, och hon måste lida Guds vredes fördömmelse över sig, för att hon sålde ut sin dygd och sina rättigheter. Förstår Ni? Men . . . Oj, oj!

177 Men kom ihåg! Vi ser hela det där tillståndet, men ändå lovade Gud i Joel 2:25, om Ni vill anteckna det: ”I den yttersta tiden. . .”

178 Då Han sa: ”Vad gräsgnagarna lämnade kvar, hade gräsbitarna ätit upp, vad gräsbitarna lämnade kvar, har gräshopporna ätit upp, vad gräshopporna har ätit. . .” Bara vidare, insekt efter insekt hade kommit och ätit av den där Församlingen, tills Den slutligen inte var någonting annat än en stubbe. Se upp! Det romarna lämnade kvar, åt lutheranerna upp, vad lutheranerna lämnade kvar, åt metodisterna upp, och vad metodisterna lämnade kvar, åt pingstvännerna upp, ser Ni, så att hon bara är en stubbe.

179 Och vet Ni vad? Om man tar de där maskarna där inne, gräshoppan och gräsbitaren osv. och man söker rätt på dem fram genom boken och tar reda på det. Det är samma mask bara i olika stadier.

180 Behåll den idén! Så är det med de här Inseglen! Det är samma maskar. Ni kommer att få se det, då vi förklarar det, så jag ska tala om det för Er nu. Det är samma mask hela tiden. Fyra av de där maskarna, fyra här. Och där är de, de är samma sak. Det är samma ande. Vad den ena lämnade kvar, åt den andre upp. Och vad *den här* lämnade kvar, åt den andra upp, så där, tills de hade gjort en stubbe av den.

181 Men Joel sa: ”Jag ska ge Er gottgörelse, säger Herren, för alla de år, som gräsbitarna har ätit.”

182 Vad är det? Hur ska Han göra det? Om det började med antikrist, med att vara emot Kristi undervisning, så att man accepterade dogmer istället för Ordet? Och genom åren har reformatorerna kastat sig mot det, som Bibeln säger.

183 ”Men på den yttersta dagen, vid ljudet. . .” I Uppenbarelseboken 10:1-7 sa Han: ”Guds hemligheter skulle avslutas i den yttersta tiden, vid ljudet av den sjunde ängeln.” Malaki 4 sa att Han skulle ”Sända Elia innan den onda dagen kommer över jorden, då Han skulle bränna den liksom en ugn. Och han skulle återupprätta och föra barnen tillbaka till fädernas Tro.” Den ursprungliga, apostoliska Pingst-Tron utlovades, att den skulle återupprättas. Det där är nu precis så klart, som Skriften kan säga det. Nu är det utlovat. Och om vi är i den yttersta tiden, måste någonting hända. Förstår Ni? Och det händer, och vi ser det.

184 Lagg märke till Satans treenighet! Samma person som kommer, bara förkroppsligad från den ene till den andre. Det var så de där insekterna gjorde, de där maskarna, den ene till den andre, exakt. Nikolait, ”andlig antikrist”. Påve, ”falsk profet”. ”Vilddjuret”, djävulen själv förkroppsligad. Han kan inte göra det. . .

185 Håll nu det där i minnet, nu, då Ni följer det här! Ni kommer att få se de här ryttarna komma raka vägen fram till det där. Ser Ni, jag lägger ut en bild åt Er här. Om jag hade det på en svart tavla, skulle Ni kunna förstå det bättre. Ser Ni, jag ger akt.

186 För det första, nu. Kom ihåg det här! Det första han är, han är en "antikristlig ande". Johannes sa så. "Små barn, antikrists ande verkar redan i olydnadens barn." Ser Ni, den där saken hade börjat starta. Och sedan blev den liksom "ett ordspråk" i nästa församlingstidsålder. Och i nästa församlingstidsålder var den "en lära". Och i nästa församlingstidsålder blev hon "krönt". Är nu inte det där precis lika klart som att läsa, var man än skulle kunna läsa det? Förstår Ni? Ser Ni, där kom han.

187 Först kallades han nu för (vad?) "antikrists ande", för att han var emot Ordet. Det var det, som startade det. Det är exakt det, som gjorde hela saken, det var att man vände sig ifrån Guds Ord. Inte för att Eva kanske gav Kain en risbastu en dag. Förstår Ni? Det var inte det, som gjorde det. Det första, som åstadkom hela saken, var att hon vände sig ifrån Ordet. Hon vände sig ifrån Ordet. Och denna första sak startade prostitutionen i den levande Gudens församling, Kristi Brud, hon vände sig ifrån Ordet och accepterade romerska dogmer istället för Guds Ord. Vad har hänt med varenda organisation? Den gjorde precis samma sak.

188 Men lovade nu, att i den yttersta tiden skulle Han skapa ett sätt att återupprätta igen. Herrens Ord skulle falla över jorden, liksom Han gjorde det i begynnelsen, och å, och ska återupprätta (vad?), det som startade den. "Emot Ordet." Och vad är det meningen, att den här mannen ska göra, då han kommer smord med Guds Ande? Han bara "för barnens Tro tillbaka till fädernas". Det är så, Han återupprättar. Och om man får detta samma Ord på samma plats, som Det är *Här*, kommer Det att göra samma sak.

189 Jesus sa: "Om någon människa är av de mina! Och den som tror på mig, de gärningar, som jag gör, ska han också göra." Och då de bad Honom att göra vissa saker, sa Han: "Jag gör bara det, som Fadern visar mig. Jag gör ingenting, innan jag ser det först. Vad jag ser, att Fadern gör, det gör jag också. Fadern arbetar, och då arbetar jag än så länge." Förstår Ni? Ser Ni det inte? Å, det är ju bara som att läsa tidningen. Förstår Ni?

Först nu då, blev han nu en "antikrist".

190 Nu kunde han inte vara antikrist bara i anden. Så han blev en antikrist, och den anden tog en man, som lärde ut samma saker, som den där antikristliga anden gjorde, och då blev han en "falsk profet" åt den antikristliga anden. Hur är det nu med en man i en organisation? Välj själv! Jag vet inte, vad Ni tänker om det. All right.

191 Till sist, nu, blir han "ett vilddjur". Vänta nu, så ska vi komma in på det där om en stund, ser Ni. All right.

192 Eftersom det nu ligger så till med Satans treenighet, är det Satan hela tiden. Satan, "antikristlig ande". Antikrists ande förkroppsligad, "falsk profet". Blir så "vilddjuret". Förstår Ni?

Då . . . Inte en ond ande, som var i denne antikrist, utan då Satan själv sparkas ut, kommer han ner och övertar platsen, där den onde anden var. Djävulen då, då är djävulen förkroppsligad i en man. Det bara upprepar sig självt.

¹⁹³ Det är, vad Judas Iskariot var. Och vad gjorde han? Var han en av de män, som var emot Kristus? Å, han var kassören, vandrade tillsammans med Honom. Visst. Vandrade helt tillsammans med dem. Gick dit ut och kastade ut onda andar och gjorde precis exakt, vad de gjorde.

¹⁹⁴ Och Kristus var Gud förkroppsligad, Gud förkroppsligad i kött, Emmanuel. Och Judas var fördärvets son. Och Jesus var Guds Son. Förkroppsligad Gud, förkroppsligad djävul.

¹⁹⁵ En del människor ser bara tre kors vid den tiden. Det fanns fyra av dem. Det fanns tre på Golgata, som vi ser. Det var Jesus i mitten, en rövare till vänster om Honom och en rövare till höger om Honom.

¹⁹⁶ Och se upp! Den ene rövaren sa till den andre, rättare sagt, sa till Jesus: "Om . . ." Nu vet Ni, att Han är Ordet. Men: "Om Du är Ordet, tänker Du inte rädda Dig själv? Ska Du inte göra någonting åt det?"

¹⁹⁷ Det där är samma sak idag. Har Ni inte hört de här gamla djävularna komma och säga: "Om Du tror på gudomlig helbräddagörelse, *här* är någons ögon, ska Du inte öppna deras ögon?" "Slå mig med blindhet! Slå mig med blindhet!" Samma gamle djävul. Förstår Ni? "Kom ner ifrån korset, så ska vi tro på Dig." "Om Du är Guds Son, så förvandla de här stenarna till bröd!" Samme djävul.

¹⁹⁸ Man bara går därifrån. Nej. Det var så, Jesus gjorde det. Han spelade inte pajas för någon av dem.

¹⁹⁹ La en trasa över Hans hand . . . Över Hans kära ögon, *så där*. Och de tog en käpp och slog Honom i huvudet. Sa: "Tala om för oss! Om Du är profet, så tala nu om för oss, vem som slog Dig!" De bytte käpp, den ene med den andre. "Tala nu om för oss, vem som slog Dig, så ska vi tro, att Du är profet." Han öppnade aldrig Sin mun. Han bara satt där. Förstår Ni? Han spelar inte pajas. Han gör bara, som Fadern säger, ser Ni. Förstår Ni? Låter dem hålla på. Deras tid kommer. Oroa Er inte! Jajamänsan. Nu rörde de vid Hans klädnad, de kände ingen kraft.

²⁰⁰ Men en stackars liten kvinna, som hade ett behov, rörde bara vid Hans klädnad. Han vände Sig om och sa: "Vem rörde vid mig?" Mmm. Är vad? Ett annorlunda vidrörande. Det beror på, hur man rör vid Honom, ser Ni, vad man tror, ser Ni. Förstår Ni nu?

²⁰¹ Nu, då Satan tänker . . . Har förkroppsligat sig, från antikrist till falsk profet nu. Och på judarnas tid är "antikrist" ibland den tidiga församlingen. På den mörka medeltiden blev han en "falsk

profet”, för världen. Ser Ni henne där med ”sin onskas bågare”? Det där är för församlingstidsåldern, nu.

202 Men i den tidsåldern, då Församlingen far Hem, blir han ett vilddjur, han blir den förkroppsligade djävulen, den röde draken själv. Oj, oj! Kan Ni inte förstå, vad jag menar? Han är förkroppsligad i de sina då. Han har de sina bundna med sin makt. Den falske profeten har profeterat in dem raka vägen in i den. ”Överlämna dem åt starka villfarelser, till att tro på en lögn och bli fördömda genom den.” ”Förnekar Ordet med en form av gudsfruktan.”

203 Gud verkar, på Sitt sätt, i en treenighet. Rättfärdiggörelse, helgelse och att förkroppsliga Sig i de Sina med Den Helige Andes dop.

204 Samma sak, djävulen är bara en avbild av Kristus. Å, Satan förkroppsligar sig. . . Se upp, nu! Satan. . .

205 Då Jesus förkroppsligar Sig i de Sina, är just det Liv, som var i Kristus, i personen.

206 Vad skulle det bli, om man tog livet ur en druvgren och satte det i en pumpagren? Den skulle inte bära pumpor längre, den skulle bära druvor. Tänk, om man tog livet ur ett persikoträd och satte det i ett päronträd! Skulle det bära päron? Nej. Bära persikor. Livet talar om, vad det är. Förstår Ni?

207 Då man säger, hör folk säga, att de har Den Helige Ande, och förnekar det här Ordet, är det någonting, som är fel. Den Helige Ande skrev detta Ord.

208 Och Jesus sa så här: ”Om en människa har min Ande i sig, kommer hon att göra mina gärningar.” Vill Ni läsa det där? Vill Ni anteckna det? Det är Johannes 14:12. Ja. All right. ”Den som tror på mig, de gärningar, som jag gör, ska han också göra. Till och med mer än det här ska han göra, för jag går till Fadern.” Förstår Ni? Så Han helgar och renar honom, så han kan stå inför Gud. Den där bläckdroppen faller dit och tar honom över avgrunden. Förstår Ni?

209 Se upp, nu! Satan, då han förkroppsligar sig i sina undersåtar, gör de det verk, som han gjorde. Förstår Ni inte? Vad gjorde han? Kom raka vägen till den där oskyldiga kvinnan för att bedra henne. Och det är exakt, vad en del av de här djävularna gör, kommer raka vägen in på ett ställe och säger. . . En liten pastor kommer igång där ute någonstans, kommer in och säger: ”Å, om Du bara förenar Dig med oss!” Hmpf! Hmpf! Samma djävulens gärning. Det där är Sanningen, nu! Och då Satan blir förkroppsligad i sin församling för att vara djävul, då är det de, som utför mordandet och dödandet osv. För Satan är en mördare för det första, en lögnare och en. . . Förstår Ni? All right.

210 Vad gör Satan, då han gör det där, då han blir förkroppsligad ibland människorna? Det är hans plikt att vara skarpsinnig. Han

är skarpsinnig. Rannsaka Bibeln, Ni, och visa mig, Ni, var Gud någonsin arbetade med intellektuella människor! Sök rätt på det och se efter, om det inte alltid är de intellektuella, som är besatta av djävulen! Det är ett stort ord, men det är sant. Jag utmanar Er till att ta släktregistret, från Adams till Kain, och de där fjorton generationerna, sök igenom dem och se efter, vilka som var på den smarta sidan, och vilka som var de ödmjuka. Mmm.

²¹¹ Varför valde inte Jesus sådana människor? Han fick fiskare och män, som inte ens kunde skriva sitt eget namn, till att sätta dem som ledare för Sin Församling. Det är riktigt. Vishet är — är ingenting, den är — den är emot Kristus. Världslig vishet är alltid emot Kristus. Jesus sa aldrig till oss att gå och bygga predikantskolor, Han gjorde det aldrig, hade bibelskolor. Han sa: "Predika Ordet! Predika Evangeliet!" Och om Han då sa: "Dessa tecken ska följa dem, som tror.", ser Ni, måste man ha de . . . Med andra ord sa Han: "Gå och demonstrera Guds Kraft för alla nationer!"

²¹² Se upp, nu! Satans plikt är att förvränga Guds Ord till vishetsresonemang. Oj, oj! Å! Sedan märker han sina undersåtar genom att avvisa det ursprungliga Ordet. Låt nu det där . . .

²¹³ Vill Ni — vill Ni — vill Ni stå ut med mig bara ett litet tag till och få det här? Det här, jag vill inte, att Ni ska missa det här. Låt mig visa Er förebilden, så Ni kan se det alltsammans i förebilden och i Ordet och allting! Ni — Ni kan inte. . . Ni bör inte gå bort förvirrade.

²¹⁴ I Gamla Testamentet, då en man hade blivit såld till slaveri. Det kom ett jubelår vart femtionde år. Fyrtionde året, och sedan jubelåret. Och då en slav hörde det här, och han ville bli fri, finns det — det finns ingenting, som kan hindra honom från att bli fri. Han kan kasta ner sin hacka och säga: "So-long!", gå tillbaka hem. Basunen ljud. Det är riktigt.

²¹⁵ Men om han inte vill gå, och han är nöjd med sin slavherre, då tas han in i templet, och de tar en syl. . . Ni vet, vad en syl är. Och de trycker den mot hans öra och gör ett hål i hans öra. Och det är ett märke, att han aldrig kan gå tillbaka. Är det riktigt? Han måste tjäna sin herre för alltid. Jag bryr mig inte om, hur många gånger jubelhornet ljuder, vad som än händer. Han har — har absolut sålt ut sina förstfödsrorätter, att få vara fri.

²¹⁶ Och då en människa avvisar Evangeliets Sanning, märker Satan henne (var?) i hennes öra. Han gör henne döv, så att hon inte kan höra Sanningen längre, och det är slut med henne. Hon stannar hos den grupp hon är tillsammans med, om hon inte hör Sanningen. Nej.

²¹⁷ "Ni ska få veta Sanningen, och Sanningen ska göra Er fria." Ser Ni, Sanningen frigör.

²¹⁸ Gud märker de Sina, då de kommer. Gud märker de Sina genom att försvara Sitt Löftesord genom dem. Det är exakt så,

Johannes 14:12. Och en sak till, som Ni vill anteckna, Markus 16. Jesus sa: ”Dessa tecken ska följa dem, som tror.”

219 Låt oss nu bara ta det där en minut! Skämtade Han? [Församlingen säger: ”Nej.” — Utg.] Menade Han bara de... Menade Han bara apostlarna, som en del skulle vilja säga till oss? [”Nej.”]

220 Se upp! Läs bakgrunden till det! ”Gå ut i...” Vart? [Församlingen säger: ”Hela världen.” — Utg.] ”Hela världen.” ”Predika det... Det här Evangeliet för...” Vad? [”Varenda skapelse.”] ”Varenda skapelse.” Det har inte ens gjorts till en tredjedel än. ”Dessa tecken ska följa i hela världen, till varenda skapelse, var det här Evangeliet än predikas. Dessa tecken ska följa dem, som tror.”, inte bara till en liten handfull.

221 Liksom en man en gång sa till mig: ”Gud gav bara de tolv apostlarna helbrägdagörelsegåvor. Och...” Å! Så många av bröderna satt här, då han reste sig upp för att säga det där, ser Ni. Han fick nog av det på några få minuter.

222 Så lägg nu märke till det: ”Hela världen, till varenda skapelse, dessa tecken ska följa.”

223 Ta inte Satans otros-märke! Han kommer nu att sätta det på Dig ikväll, om han kan göra det. Han kommer att ställa Dig mot väggen, och Du skulle gå ut och säga: ”Det där vet jag ingenting om.”

224 Gå hem och studera Det, Du, och var sedan ärlig och be! För allting är alltför — är alltför fullkomligt Skriftenligt just i den här stunden, den här heliga stunden i tiden. Det har redan bevisats i årtal, kommit ända fram till det. Och det här är stunden. Det här är tiden.

225 Och låt honom nu inte sätta det där i Ditt öra, sitt otros-märke! Förstår Du? För han var en otroende till att börja med. Han tvivlade på Det. All right. Å, låt inte ens... Låt honom inte ta Skriften med sin vishet och — och förvrida Den och förvränga Den till resonemangskrafter med sin egen vishet. Var bara ödmjuk, Du, och säg: ”Gud sa så, och så är det med det.” Låt oss nu, å... .

226 Vi kommer att bli för sena, så det är bäst, att vi stannar just här och — och sätter igång.

227 Låt oss nu gå till det Andra Inseglet! Då det slaktade, uppståndna Lammet öppnade det här, och det andra, kalv-lika Väsendet sa: ”Kom, se vad Inseglets hemlighet är!” Förstår Ni? Nu får vi tag i det. Kom ihåg, att Lammet måste öppna vartenda Insegel! Och det andra Väsendet... .

228 Om Ni la märke till det i rutinen som vi just gick igenom med församlingstidsåldrarna, samma sak. Det andra... . Först var ett lejon, det nästa var en — var en... . Var likt en kalv eller ox eller någonting, ser Ni.

229 Och det här Väsendet sa nu: ”Kom, se!”, och då Lammet öppnade Inseglet. Och då gick han för att få se. Och då han gick in, vad hände? Låt oss se, vad han fann nu! ”Kom, se!” Det finns en hemlighet, som är besegrad här, som har funnits här i omkring tvåtusen år nu. Låt oss se, vad det är!

230 Nu finner vi här, att han såg (vad?) en röd häst gå fram. Såvitt jag förstår, nu, det här, såvitt jag förstår, det här stora svärdet, som han hade i sin hand. . . Nu har vi ungefär tre saker att titta på nu, i de nästa cirka femton, tjugo minuterna. Låt oss bara läsa och se, vad Han säger här! ”Och där gick ut. . .” Den 4:e versen.

. . . där gick ännu en häst ut, som var röd, (den första är vit), och makt gavs åt honom, som satt därpå, att ta bort freden från jorden, . . . att de skulle döda varandra, och det gavs honom ett stort svärd.

231 Nu finns det symboler här, och vi vill titta på dem riktigt noga. Men såvitt jag förstår, det bästa jag förstår nu, ser Ni, så förutsa Jesus samma sak i Matteus 24. Förstår Ni? Han sa: ”Nu kommer Ni att få höra om krig och rykten om krig, och bara krig och rykten om krig och krig. Och, men”, sa Han, ”allt det där är inte ännu till. Ser Ni, tiden är inte inne, än.” Ser Ni, de ställde Jesus tre frågor. Förstår Ni? Och Han svarade dem på tre frågor.

232 Det är där, en massa av våra bröder trasslar in sig, då de försöker placera. . . Adventistbröderna, om de där, den sjunde dagen osv., där borta, de. . . ”Ve henne, som ger barn, som ger di, och portarna kommer att vara stängda på sabbatsdagen”, och sådana saker. Oj! Det hör inte till frågan alls, ser Ni, inte alls. Förstår Ni?

233 Han svarade på det, som de frågade om, men Han — Han — Han tillämpade det inte alltsammans på den yttersta tiden. Han sa: ”Ni kommer att få höra. . .” Nu arbetar vi med den här enda saken här. Vi kommer att komma fram till en del mera om det, om några kvällar. Titta! Han sa: ”Ni kommer att få höra om krig och rykten om krig osv. Då allt detta inte är. . . Ser Ni, de kommer att — de kommer att gå tillbaka igen, då kommer de att överlämna Er osv. så här. Och allt, allt är inte till riktigt än.”

234 Men då Han kom till den tiden, att Han skulle tala till dem om det, som de frågade Honom om, ”världens ände”.

235 ”När kommer alla de här sakerna att vara, då det inte ska lämnas en enda sten ovanpå? Vad kommer tecknet att vara? Och när kommer världens ände att komma?” Ser Ni, de frågade Honom om tre saker.

Så då Han kom fram till: ”Världens ände?”

236 Sa Han: ”Då Ni ser fikonträdet knoppas, nu vet Ni att tiden står för dörren. Och sannerligen säger jag Er, att den här generationen inte ska förgås, förrän det alltsammans har gått i uppfyllelse.” Hur tycker inte den otroende, utan tolkningen,

om att hålla sig till det där! Förstår Ni? Han sa: "Den här generationen", inte den generation, som Han talade till, "den generation, som såg fikonträdet knoppas".

²³⁷ Nu vill jag bara fråga Er en sak. Titta bara — titta på någonting rakt framför näsan! Israel är nu, för första gången på tvåtusenfemhundra år, en nation. Den äldsta flaggan i världen vajar över Jerusalem ikväll. Israel är i sitt hemland.

²³⁸ Det var en broder här en gång, som ville bli missionär, kände för att fara och missionera hos judarna. Jag sa: "Du kanske kan få en då och då." Å, folk har tro för hela nationen! Nänämänsan.

²³⁹ Israel omvänds som nation, inte som person. "En nation ska födas på en dag." Det är Israel. "Hela Israel blir frälst." Kom bara ihåg det! Paulus sa så. "Hela Israel blir frälst." Lagg nu märke till: "Hela Israel"! Det är exakt riktigt.

²⁴⁰ Lagg nu märke till det här! "Men", sa Han, "då Ni ser fikonträdet och alla andra träd knoppas." Titta nu! Det har aldrig varit någon tid, på tvåtusenfemhundra år, då Israel någonsin har kommit till sitt hemland. Vi har den lilla föreställningen *Tre minuter före midnatt*, Ni vet. Där är hon, en nation, Davids sexuddiga stjärna vajar och alla de här sakerna.

²⁴¹ Har det någonsin funnits en tid, då samfunden har haft väckelsemöten, liksom de har haft under de sista få åren? Studera det nu bara! Vi är hemma.

²⁴² När blomstrade samfunden någonsin upp under någon mans verksamhet, som de har gjort under Billy Grahams? Metodister, baptister osv.? När fanns det någonsin en man, sök igenom Er historia, som någonsin gick fram till den formella församlingen, vid ett namn, som slutar på h-a-m, tidigare? Bara frågar Er. A-b-e. . .

²⁴³ A-b-r-a-h-a-m. Titta nu, Abrahams namn har sju bokstäver, A-b-r-a-h-a-m.

²⁴⁴ Men vår broder Billy Graham har G-r-a-h-a-m, sex, inte sju. Världen, det är den, han predikar för, den naturliga församlingen.

²⁴⁵ Den naturliga församlingen var Lot i Sodom. Och då den här mannen gick dit ner och predikade och förblindade dem med Evangeliet.

²⁴⁶ Men det fanns En, som stannade hos Abraham, och Abraham kallade Honom: "Elohim, Herre". Då Abraham nu såg tre komma, sa han: "Min Herre."

²⁴⁷ Då Lot såg två komma, sa han: "Mina herrar." Där är Er skillnad. Ser Ni Ert treenighetsverk? Förstår Ni?

²⁴⁸ Jesus sa: "Liksom det var på Lots tid." Ser Ni det där? Lagg märke till det! Räkna det!

249 Nu var det En, som kom till den andliga Församlingen, Bruden, Abraham, som inte var i — i Sodom till att börja med. Och ge akt på, vad Han gjorde! Han utförde aldrig något predikande, liksom de gjorde. Han undervisade dem, men sedan gjorde de de där tecknen inför dem. Han gjorde det messianska tecknet. Han hade Sin rygg vänd mot tältet, och Han sa: "Abraham!" Kom nu ihåg, att hans faktiska namn några dagar tidigare var Abram. Men Han säger: "Abraham, var är Din hustru, S-a-r-a?" Några dagar tidigare var det S-a-r-a-i.

Abraham sa: "Hon är i tältet, bakom Dig."

250 Och Han sa: "Abraham, jag. . ." Där är Ert personliga pronomen igen. "Jag kommer att besöka Dig enligt det där löftet, som jag har gett Dig." Ni ser, vad det var. Förstår Ni? En Man med damm på Sina kläder, som åt köttet av en kalv och drack mjölken ifrån kon och åt majsbröd. Jajamänsan. Gud, Elohim, uppenbarad i kött!

251 Utlovad att i den yttersta tiden uppenbara Sig i kött igen! Lägg märke till det!

"Abraham, var är Din hustru, Sara?"

"Hon är i tältet, bakom Dig."

Han sa: "Jag kommer att besöka dig."

252 Och damen, naturligtvis, som var hundra år gammal, hon liksom log i mjugg, borta i tältet nu, bakom förhängena i tältet. Hon sa: "Jag, en gammal kvinna!" Nåväl, det hade slutat att vara som man och hustru med dem för årtal sedan, ser Ni, för han var hundra år gammal, och — och — och hon var nittio. Hon sa: "Det kommer aldrig att hända."

253 Och Han sa: "Varför log hon?" Huitt! Med Sin rygg vänd mot tältet: "Varför log hon och sa: 'Hur kan det vara med de här sakerna?'" Ser Ni, Han visade honom ett tecken.

254 Nu lovar Han, att det här kommer att upprepas igen i ändens tid.

255 Och de två männen gick dit ner och predikade Ordet och sa till dem att ta sig ut därifrån, platsen skulle brinna upp osv. Och det gjorde den. Och Lot vacklade ut, den naturliga församlingen nere i synden och i gyttjan, men som ändå strävade vidare i sina organisationella program. Men Bruden. . .

256 Den där ende Mannen gick aldrig till dem. Han gick bara och kallade på Brudens förebild. Nu är vi i den yttersta tiden. Förstår Ni? Lägg märke till det nu!

"Du sa där: 'Gud, uppenbarad i kött?'"

257 Jesus sa själv: "Hur kan Ni fördöma mig?" Han sa: "Är det inte skrivet i Er Bibel, Era lagar, att de, profeterna, som Guds Ord kom till. . ." Jesus sa: "Ordet kom till profeterna.", för Han var Skriftenlig i allting. Han sa: "Nu säger Guds Ord, att: 'Ordet kom

till profeterna.' Och Ni kallade dem 'gudar', för Guds Ord kom till dem." Han sa: "Hur kan Ni då fördöma mig, då jag säger, att jag är Guds Son?" Med deras egen lag sydde Han in dem. Varsågoda! Förstår Ni?

²⁵⁸ Var är vi någonstans nu? Vi är i ändens tid. Lyssna nu riktigt noga nu!

²⁵⁹ Nu finner vi, att det skulle vara krig och rykten om krig. Och nu ser vi, att fikonträdet har knoppats. Och de andra träden knoppas. Metodister, baptister, presbyterianer och allesammans knoppas, en stor väckelse pågår.

²⁶⁰ Nu tror jag, att Gud samlar Bruden för den där sista timmen, de Utvalda. Oj, oj! Lägg nu märke till det!

²⁶¹ Låt oss nu betänka, vad Johannes såg, då, de här sakerna som han såg! "En röd häst, och hans ryttare går fram, makt ges åt honom till att dräpa med ett stort svärd." Här är nu min uppenbarelse om det. Det här är Satan igen. Det är djävulen igen, i en annan form. Nu vet vi, att — att Inseglen hade att göra med. . . . Som jag sa här om kvällen. Och basunerna har att göra med — med — med — med inbördes krig, ser Ni, ibland människorna, ibland nationerna. Men man finner här, att den här mannen har ett svärd, så han har med församlingen att göra, politiskt krig. Nu kanske Ni inte tror det, men ge bara akt på det en minut, bara några minuter!

²⁶² Lägg märke till de här hästarnas färgskifte! Samma ryttare, olika färg på hästarna. Och en häst är ett djur. Och djuret som en symbol i Bibeln representerar en makt. Samma system, som rider på en makt av en annan färg, från den oskyldigt vita till en blodröd. Förstår Ni? Titta på honom nu, hur han kommer!

²⁶³ Då han först startade, var han bara, tja, han var bara en liten lära i — i, ibland dem, som kallades för nikolaitismen. Naturligvis skulle den inte dräpa någonting. Det där är Uppenbarelseboken 2:6, om Ni vill anteckna det. Han skulle inte dräpa någonting. Det är bara en lära, bara en ande ibland människorna. Han skulle nu inte dräpa någonting. Å, han var så oskyldig, där han red på den här vita hästen. "Ja, Ni vet, vi kan få en stor världsvid kyrka. Vi skulle kunna kalla den den universella kyrkan." De gör det fortfarande. All right. Förstår Ni? Nu, "Vi skulle kunna ha. . ." Å, det är fullkomligt oskyldigt. Och å, det är så oskyldigt. "Det är bara en grupp människor. Vi kommer alla tillsammans för gemenskap." Ser Ni, det är mycket oskyldigt, det är vitt, den vita hästen var det. Förstår Ni?

²⁶⁴ Så de höga tjänstemännen, nu, och de bättre klädda och de utbildade, Ni vet, liksom lika barn, som leka bäst, Ni vet: "Vi ska — vi ska liksom få ihop saker. Och den där fattiga skaran, å, om de vill snubbla med, så all right, men vi — vi — vi ska få en bättre klass att komma till vår kyrka. Om vi bara kan lyckas här ute, så kommer vi — vi kommer att bli en — vi kommer att bli en

skara Frimurare osv., Ni vet. Vi ska — vi ska bara få saker och ting tillfixade, eller Odd Fellows”, liksom de är. Och så då . . . Inte Odd Fellows-föreningen nu, utan Ni vet, vad jag menar. Så det är besynnerligt för den verkligt troende. Men annars nu, med andra ord: ”Vi vill ha en liten grupp, ett litet syndikat, som vi kan kalla vårt eget.” Det är bara en lära, mycket oskyldigt. ”Bröder, å, vi har ingenting emot Er, människor, förvisso inte. Ni är all right, men, Ni vet, vi känner att — att vi har affärer och varena . . . Vi, vi skulle ha det bättre, om vi bara hade oss själva tillsammans.” Förstår Ni? Det gick till sist bara vidare, tills det skedde, jajamänsan, de kom tillsammans.

²⁶⁵ Men då den här hemska, förförande anden (å, människa!) förkroppsligades, i en förkroppsligad ande, den här lärans ande förkroppsligades i en man, för att ta Kristi plats. Den måste dyrkas då, den förvandlades till en dyrkan liksom av Kristus. Med andra ord, uppe över Vatikanen . . . Jag har varit ända där. Det står skrivet: ”VICARIVS FILII DEI”, och det står i romerska siffror. Om man nu bara drar ett streck under de där romerska siffrorna. Och det betyder: ”Istället för Guds Son”. Han, med andra ord är han en vikarie. Ni vet, vad en vikarie är, tar bara någontings plats. Han är vikarien: ”Istället för Guds Son.”

²⁶⁶ Och Bibeln säger: ”Låt den, som har vishetens gåva räkna vilddjurets siffror, för det är en människas tal. Och hans tal är sexhundrasextiosex.” Nu tar Du VICARIVS FILII DEI och drar ett streck, med romerska siffror, ”V” för fem och ”I” för ett . . . Och addera ihop det, och se efter, om Du inte har fått sexhundrasextiosex!

²⁶⁷ Bibeln säger: ”Han skulle sitta i Guds tempel, dyrkas liksom Gud.” Då den där lilla läran blev förkroppsligad, blev den en vikarie: ”Istället för Guds Son.” Förstår Ni? Oj, oj! Den där hemska, förförande anden! Om Ni vill läsa det där, så läs i Andra Tessalonikerbrevet 2:3, så kan Ni se, var det är någonstans.

²⁶⁸ Och naturligtvis kommer Ni att komma ihåg, att Satan är chefen för all politisk makt hos varenda nation. Hur många vet det? [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.] Vill Ni anteckna det? Matteus 4:8: ”Satan tog upp Jesus på ett högt berg, och han visade Honom alla världens kungariken, som någonsin har varit eller någonsin skulle bli till på ett ögonblicks tid.” Tala om en person! Han sa: ”Jag ska ge dem till Dig, om Du vill tillbe mig.” Och Jesus visste, att Han skulle bli arvinge till dem.

²⁶⁹ Det är vad de säger: ”Å, Ni stackars skara av frimicklar!”

²⁷⁰ Å, vi får världen! ”De ödmjuka ska ärva jorden.” Det är, vad Jesus sa. Förstår Ni? Förstår Ni?

²⁷¹ Lägg märke till, att Jesus visste, att Han skulle bli arvinge till dem, så Han sa: ”Ge Dig iväg, Satan! Det är skrivet:”, raka vägen tillbaka till Skriften igen, ser Ni, ”Du ska dyrka Herren och endast Honom.” Förstår Ni?

272 Nu — nu då — då han, som är chefsdemonen förkroppsligad i den här hyperreligiöse mannen, som Bibeln förutsäger, då förenar han sin kyrka och stat. Båda hans egna makter förenar sig. Förstår Ni?

273 Då den antikristliga anden gick ut, var den en ande. Sedan blev den vad? Den blev sedan . . . Ge nu akt på det här Inseglet! Då anden gick ut, var den antikrist, emot Kristi undervisning. All right. Nästa sak . . . Vad Kristus la fram för Sin Församling att göra, Den var emot synden. ”Å, det betyder inte det. Det betyder inte det. Det där var för någon annan. Det där var där borta, för hundra år sedan. Det där, det är inte för oss.” Förstår Ni? Det där, ser Ni, *anti*, ”emot”. Sedan blev det . . .

274 Ryttaren for nu ut, han — han hade inte någon krona, men han blev given en. Den där vita hästen, han hade en båge, inga pilar. Förstår Ni? Så då, då han for ut . . .

275 Sedan, efter ett tag, blev han given en krona, för man kan inte sätta en krona på en andes huvud. Men då den här anden förkroppsligades i den andra uppgiften i hans — i hans mysticisms ordning, den andra uppgiften, blev han en krönt falsk profet, i den antikristliga andens verksamhet. Nu ser vi honom där, nu. Nu blir han det, då han tar det där. Så han är redan, Satan styr världens politiska krafter.

276 Nu kommer han dithän, att han kommer att skapa en universell kyrklig makt, tar sig religiös makt. Och förstår Ni inte, mina bröder, att i . . . Då den här nationen dyker upp i 13:e kapitlet i Uppenbarelseboken, uppstod det här lilla djuret liksom ett lamm. Och det har två horn, civil och kyrklig makt, men han gjorde samma sak, som vilddjuret gjorde före honom.

277 Det är egendomligt, Amerika är nummer tretton, och kvinna. Det är egendomligt, det visar sig till och med i Uppenbarelsebokens 13:e kapitel. Vi började med tretton ränder på flaggan, tretton stjärnor. Allting är ”tretton, tretton, tretton, tretton”, hela vägen fram. Allting är ”kvinna, kvinna, kvinna”, hela vägen fram.

278 Och det kommer till sist att sluta med (jag förutsäger det), att en kvinna kommer att styra henne. Kom ihåg, att det var för trettio år sedan, som jag sa det! Och — och de — de sju saker, som jag förutsa, fem av dem har redan gått i uppfyllelse. Och de har mannen precis där nu, som ska föra henne in. Och Ni röstar in det genom Er politik där. Ja. Hm! All right.

279 Så mycket att säga, att man nästan inte kan komma fram till det man vill komma fram till. Lagg märke till det nu! Jag ska inte hålla Er kvar mer än en liten stund till, om jag än måste skjuta upp till i morgon kväll.

280 Titta! Lagg märke till det! Då Satan . . . Allesammans nu, som inser, att Satan styr världens alla politiska krafter. [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.] Han sa så. Matteus 4:e

kapitlet får Ni tag i det i, och den 8:e versen. Alla rikena tillhör honom. Det är orsaken till, att de strider, krigar, dödar. Kom nu ihåg det!

²⁸¹ Är inte det där egendomligt? De fick det här svärdet till att döda varandra med. Å, å, oj, oj! Lägg nu märke till det!

²⁸² Då han nu gjorde det där, hade han ännu inte den kyrkliga makten. Men han började med en falsk läras onda ande. Och den där läran blev en lärosats. Den där lärosatsen förkroppsligades i en falsk profet.

²⁸³ Och så gick han till precis rätt plats. Han gick aldrig till Israel nu. Han gick till Rom, Nicaea i Rom.

²⁸⁴ Konciliet hölls, och de valde en chefsbiskop. Och så, genom att göra detta förenade de kyrkan och staten. Då släppte han sin båge. Han steg av sin vita häst. Han kom upp på sin röda häst, för han kan döda vem som helst, som inte håller med honom. Där är Ert Insegel. Samme man! Se honom rida vidare in i Evigheten där borta med det, ser Ni, förenar båda sina makter.

²⁸⁵ Samma sak försöker de göra just nu, samma sak idag. Och en egendomlig sak, Ni kanske inte förstår det. Men idag, från en baptistisk grupp i Louisville . . . Man hörde det i radio. En talare reste sig upp och . . . Hur många hörde det? Riktigt. Förstår Ni? All right, var så goda! De vill, och bad om det i kyrkan nu, att: "Vi måste egentligen inte, å, bara liksom gå in i den katolska kyrkan, men vi måste liksom ha gemenskap med dem." Få . . . Och på samma gång, som det där pågår i Louisville, utvecklar Gud här borta Inseglen för de Sina, för att visa dem: "Gör det inte!" Ser Ni dem båda arbeta tillsammans? Kom ihåg, att kråkan och duvan sitter på samma sovpinne i arken. Visst. Kom bara ihåg det!

²⁸⁶ Nu finner vi, att han förenar sina krafter då, då han blev både stat och kyrka, det kyrkliga. Vad ska man då göra? Han utformar sin egen religion. Och nu kan han göra, vad han än vill. Så han har rätt att döda vem som helst, som inte håller med honom. Det är exakt, vad han gjorde också. Och han gjorde det precis exakt. Och vad han — han . . . Han gjorde det mot den levande Gudens sanna heliga, som höll Ordet och inte ville hålla med honom om hans lärosatser. Han dödade dem.

²⁸⁷ Nu, broder Lee Vayle och Ni lärare här om Nicaea-tidsåldern och den tidiga församlingen, jag vet inte, om Ni läste det här eller inte. Om Ni vill läsa det, får Ni tag i det i Schmuckers *Härliga reformation*.

²⁸⁸ Och man finner det, att då den helige Augustine av Hippo blev präst under den romerska kyrkan, hade han tillfället, tills en gång Den Helige Ande försökte komma över honom, och han avvisade Den. Hur många vet det, som lärare? Så han avvisade Den Helige Ande. Det är exakt vad, en förebild till den protestantiska kyrkan av idag, som har avvisat Den Helige Ande. Han for tillbaka ner till Hippo, och han var just

den, som undertecknade det där, det där papperet, som hade: ”Uppenbarelsen från Gud, att det var all right och välbehagligt för Gud att döda varenda person, som inte tror som den Romerska Katolska Kyrkan.”

²⁸⁹ Lyssna nu! Jag citerar från martyrologin: ”Från Sankt Augustines av — av Hippo tid, fram till 1586”, i den romerska martyrologin, ”dödade den Romerska Katolska Kyrkan sextioåtta miljoner protestanter.” Var hans svärd rött? Red han på en röd häst? Vad var det? Samma makt, samme ryttare. Där är Inseglet. De medger ”sextioåtta miljoner”, i martyrologin, förutom alla dem, som dödades dessutom. Å, barmhärtighet! Under den mörka medeltiden var det miljoner, som blev lejonmat och slaktades på alla sätt, för att de inte ville böja sig för den där katolska lärosatsen. Det vet Ni.

²⁹⁰ Hur mycket tid har Ni? [Församlingen säger: ”Gott om tid. Hela natten.” — Utg.] All right. Låt mig läsa någonting! Slå upp tillsammans med mig nu, låt mig visa Er någonting! Låt oss — låt oss avbilda den här saken bara en minut! Den råkade bara komma i mina tankar, och vi ska bara läsa det. Låt oss slå upp i Uppenbarelseboken, det 17:e kapitlet i Uppenbarelseboken. Vi har fortfarande femton minuter kvar. All right. Lyssna nu riktigt, riktigt noga nu, då vi läser! Ni, som har Era Biblar och slår upp det, jag ska bara ge Er litet tid, så att Ni får tag i det.

²⁹¹ Fick Du tag i det där, Lee? Det var i Schmuckers, jag fick tag i det, ser Du, *Härliga reform*, där det togs rätt ut ur Roms martyrologi i Vatikanen.

²⁹² Det där var nu i samband med förföljelsen av den helige Patricks församling. Och så kallar de den helige Patrick för sin — sitt helgon! Hm! Den helige Patrick var ungefär lika mycket katolik, som jag är, och Ni vet, hur mycket jag är. Förstår Ni? Han — han avskydde kyrkans lära. Han vägrade att fara till påven. Jajamänsan. Den helige Patrick till och med . . . Å, Ni, for Ni någon gång upp till norra Irland, där han hade sina skolor? Ni vet, hans namn var inte Patrick. Hur många vet det? Hans namn var Sucat. Det är riktigt. Miste sin lilla syster. Kommer Ni ihåg, då de . . . Förstår Ni? All right.

²⁹³ Lägg nu märke till det! 17:e kapitlet i Uppenbarelseboken. Försök nu bara allesammans att öppna Ert hjärta! Låt Den Helige Ande undervisa Er nu!

. . . där kom till mig en av de sju änglar, som hade de — hade de sju skålar, . . .

²⁹⁴ Nu, ser Ni, finns det Sju Skålar. Som Ni vet, de här sjutalen, som vi gick igenom, de händer allesammans helt på samma gång, efter Plågorna, efter församlingstidsåldrarna, precis det samma, för det är alltsammans beseglat i den där enda Boken, allting. Och allting händer bara i rotation, det ena går rakt in i det andra,

och det andra, och det andra. Det är två andar, som verkar, Gud och djävulen. Förstår Ni?

. . . som hade de sju sista skålarna, och han talade med mig och sa: ” . . . Kom hit, så ska jag visa dig . . . för dig domen över den stora skökan, som sitter över många vatten,”

295 Titta nu här, här borta, det där ”vatten”!

296 ”Sköka”, vad är det? Det är en kvinna. Kan inte vara en man. Och vad symboliserar kvinnan i församlingen, i Bibeln? Församlingen. Varför? Kristi Brud osv., Ni ser, att det är kvinna, församlingen.

297 ”Vatten” nu, vad betyder det? Se upp här! Läs 15:e versen av det där!

Och han sa till mig: ”Vattnen, som du såg, där skökan sitter, är folk, . . . folkskaror . . . nationer och tungomål.”

298 Den här församlingen regerade över hela världen, ser Ni: ”Satt över många vatten.”

Med vilken jordens konungar har bedrivit otukt, andlig otukt (tagit hennes lära, den nikolaitiska läran), och jordens innebyggare har gjorts druckna av hennes otukts vin.

299 Gosse, tala om en drucken skara, på det! Man . . .

Så förde han bort mig i anden in i öknen, och jag såg en kvinna . . .

300 Och visste Ni vad? Katolikernas egna skrifter medger detta i deras kyrka. Hur många vet det? Rätt i deras egna skrifter. Jag har *Vår tros fakta*, som den kallas nu, ser Ni, hör hemma hos en präst. All right. All right.

Och så förde han bort mig i anden in i öknen, och jag såg en kvinna sitta på ett scharlakansrött klätt vilddjur, fullt av hädiska namn, som hade sju huvuden och tio horn.

301 Ge nu bara akt på det där, den där symbolen, det där ”sju huvuden”! Nu ser Ni här, var Det säger: ”Och — och — och . . . Huvudena, som Du såg, är sju kullar, som kvinnan sitter på.” Rom ligger på sju kullar. Förstår Ni? Nu är det inget misstag ifråga om det, ser Ni, ”Sju huvuden”. ”Och tio horn”, som Ni vet, är det tio kungariken osv.

Och kvinnan var klädd i purpur . . . scharlakansröda färger, . . . prydd med guld och dyrbara stenar . . . pärlor, hade en gyllene kalk i sin hand, full av styggelse — sin otukts orenhets styggelse.

302 Den där antikristliga anden, ”otukt”, ser Ni, ”undervisning”, det där är att begå äktenskapsbrott mot Gud. Förstår Ni? Nu är

det ju meningen, att hon ska vara en Brud, ser Ni, och begår äktenskapsbrott. Förstår Ni? Precis liksom Eva gjorde, precis liksom församlingen gör där. Förstår Ni?

*Och på hennes huvud var skrivet, ett namn skrivet:
DET STORA MYSTERIET BABYLON, . . .*

303 Och vem som helst vet, att "BABYLON" är Rom.

*. . . MODER TILL JORDENS SKÖKOR OCH
STYGGELSER.*

304 Och lyssna till den 6:e versen!

*Och jag såg kvinnan drucken av de heligas blod och
av Jesu martyrs blod, och då jag såg henne förundrade
jag mig med stor förundran.*

305 Hon var någonting så vackert med kors och allting på sig! "Hur i hela världen kunde hon vara skyldig till att dricka de heligas blod?" Det förbryllade honom. Nu tänker Han tala om det för honom.

*Och ängeln sa till mig: "Varför förundrades du? Jag
ska tala om för dig hemligheten med kvinnan, . . . med
vilddjuret, som bar henne, . . ."*

306 Nu är det här inte under ett av Inseglen, Det här är någonting annat, ser Ni.

Och han sa . . . De sju huvudena och de tio hornen.

*Vilddjuret, som du såg, var till och är inte längre till,
och ska stiga upp ur den bottenlösa avgrunden (har
ingen grundval, påven), och ska gå till fördärvet, och de,
som bor på jorden, ska förundra sig, de vilkas namn inte
blev skrivna i Lammets Livsbok (där är de Utvalda, ser
Ni), från då världens grund lades.*

307 Hur, när blev Ditt namn satt i Livets Bok? Vid det där väckelsemötet, du var med på? Nänämänsan. "Från då världens grund lades."

*. . . då de såg på vilddjuret, som var till . . . inte är till
och ändå är till.*

308 Ser Ni, "vilddjuret", ett kommer att dö, ett annat ta dess plats. "Han var till, han var inte till. Han var till, han var inte till. Var till, han var inte till." Och hon kommer att gå rätt i fördärvet på det sättet. Förstår Ni? All right.

Och här är — och här är det sinne, som har vishet.

309 Hur många vet, att det finns nio andliga nådegåvor, och att en av dem är vishet? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] All right.

De sju huvudena är sju berg, på vilka kvinnan sitter.

310 Å, man måste vara totalt blind, döv och stum för att inte få tag i det där. Förstår Ni? All right.

. . . det finns sju konungar, fem har fallit, och en är till (Nero), och . . . en ska komma, och då han kommer, får han bara fortsätta en liten tid.

311 Ni kommer ihåg, vad han gjorde. Brände upp staden och skyllde det på de kristna. Och satte sin mor på skaklarna till en häst och körde henne genom gatorna. Och spelade fiol, medan Rom brann. All right.

Och vilddjuret, som var till och inte är till, han själv är den åttonde, . . .

312 Det hedniska Rom, som förvandlades till det påvliga Rom. Då den förkroppsligade antikristliga anden förkroppsligades och blev krönt, gjordes han till en krönt kung av Rom, i både staten och kyrkan tillsammans. Å, broder! Ser Ni, det är bara fullt av det. Förstår Ni?

. . . är . . . den sjunde och han går . . . (Hur länge varar han? De ändrar aldrig systemet.) . . . till fördärvet.

. . . de tio hornen, som du såg, är tio konungar, som ännu inte har fått några konungars konungariket, men får makt som konungar en timme tillsammans med vilddjuret.

313 Det där är naturligtvis diktatorer, ser Ni. ”Dessa har en enda avsikt.” Titta nu här! Och de talar om kommunismen. Förstår Ni?

Dessa har en enda avsikt och ska ge sin makt och styrka åt vilddjuret.

Dessa ska förklara krig mot Lammet, och Lammet ska segra över dem, för han är Herrarnas Herre och Konungarnas Konung, och de, som är tillsammans med honom, är kallade . . . utvalda och trofasta.

Och han sa till mig: ”Vattnen, som du såg, där skökan sitter, är folk . . . folkskaror . . . nationer och tungomål.

. . . de tio hornen, som du såg på vilddjuret, de ska hata skökan, och det där förbundet bryts . . . (Jag talade om det igår kväll.) . . . och ska göra henne utblottad och naken och ska äta hennes kött och bränna upp henne i eld.”

314 Vet Ni inte, att Bibeln säger, att skepparna och allting annat sa: ”Ve, ve den där stora staden! Hur har den inte mött sin undergång på en enda timme!” Förstår Ni?

För Gud har lagt i deras hjärtan att fullborda hans vilja och att komma överens och överlämna sina riken åt vilddjuret, tills Guds ord blir fullbordat.

. . . kvinnan, som du såg, är den där stora staden, som regerar över alla jordens konungar.

315 Säg mig en sak! Ryssland regerar inte över allting. Vi regerar inte över allting. Det finns bara en enda kung, som regerar över

varenda . . . Liksom denne Nebukadnessars järn, som rinner ut i varenda en av de där tårna. Det är Rom. Rom gör det inte som nation, det gör det som kyrka. Varenda nation under himmelen är till Rom.

³¹⁶ Inget under att de sa: "Vem kan förklara krig mot honom?" Han kan säga: "Fred", [Broder Branham knäpper med fingrarna en gång. — Utg.] det avgör saken. Varenda katolik säger: "Det är: 'Strid inte!'", och — och de strider inte. Det är alltsammans. "Vem kan göra, vad han kan göra?" Ingen. Det är riktigt. "Så de förundrar sig över de kraftgärningar, han kan göra." Han kan stoppa krig. [Broder Branham knäpper med fingrarna en gång.] Det enda han behöver göra, är att bara säga: "Stopp!" Det är alltsammans. Men tror Ni, att han kommer att göra det? Förvisso inte.

³¹⁷ Lägg märke till det, det där visar förvisso: "De skulle döda varandra. De skulle döda varandra." Hans båge hade inga pilar först, men hans "stora svärd" gjorde det. Han utförde sitt dödande senare och bytte från vit häst till röd häst, exakt samme djävul med sitt svärd.

³¹⁸ Vad sa Jesus? Jesus sa: "De som tar till svärd, kommer att förgås genom det." Slå inte tillbaka! Förstår Ni? Jesus, den där kvällen, då Han berättade det, sa det där, och Petrus tog sitt svärd. Förstår Ni? Gör bara, som Han gjorde, gå bara vidare!

³¹⁹ Kom nu ihåg, nu, att han har ett svärd. Han går ut med ett svärd i sin hand, rider på en röd häst, vadar genom blodet av vem som helst, som är oenig med honom.

³²⁰ Förstår Ni det nu? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Hur många förstår, vad det där Inseglet är, nu? ["Amen."] All right. Vad sa Jesus, nu? "De, som tar till svärdet, kommer att förgås genom svärdet." Är det riktigt? All right. All right. Den här ryttaren och alla hans rikets undersåtar, som dödar fram genom tidsåldern, som har utgjutit allt detta blod från de heligas martyrer, kommer att bli dödade av Jesu Kristi Svärd, då Han kommer. "De, som tar till svärdet, kommer att bli dödade av svärdet." De tog till lärosatsernas och antikrists svärd och högg ner de verkligt sanna tillbedjarna, hela vägen fram genom tidsåldrarna, i, ja, miljoner. Och då Kristus kommer med Svärdet, för det är Hans Ord, som går ut ur Hans mun, kommer Han att döda varenda fiende, som finns framför Honom. Tror Ni det? "Döda fienden!"

³²¹ Låt oss gå hit bort bara en minut, Uppenbarelseboken! Vi ska se nu, om det bara är jag, som säger det där, eller om Ordet säger det. Uppenbarelseboken 19:11.

Och jag såg himmelen öppnad (amen) och se, en vit häst, och han, som satt på den, kallas Trofast och Sannfärdig, och i rättfärdighet dömde han och krigar.

*Hans ögon var . . . eldslågor och på hans huvud . . .
många kronor, . . .*

322 Å, broder! Ser Ni, Han har redan blivit krönt av Sina heliga, ser Ni.

*. . . och han hade ett namn skrivet, som ingen
människa visste, utom . . . han själv.*

323 Kom ihåg, att vi — att vi inte kan, vi känner inte till det där, ser Ni, vad det är. ”Och Han var klädd . . .” Låt oss se!

*Och han var klädd i en dräkt, som var doppad i blod,
och hans namn kallas (inte ”är”, utan ”kallas”) Guds
Ord.*

324 För Han och Ordet är detsamma. Förstår Ni? Lägg nu märke till det, inte ”Hans namn” (flera)! Mmm. ”Hans Namn (ett enda) kallas ’Guds Ord.’” Det känner bara till ett enda Namn, inget annat namn.

*Och himmelens arméer, som var i himmelen, följde
honom på vita hästar, klädda i fint linne, vitt och rent.
(Det är de heligas rättfärdighet. Förstår Ni?)*

325 Se upp, nu! Vad sa Jesus? ”Den som tar till svärdet . . .” All right, ryttare på den röda hästen, hit är det, hon kommer. ”Den som tar till svärdet . . .” Du har kanske dödat sextioåtta miljoner av dem fram genom de här tidsåldrarna, sedan dess, kanske fler. Men Jesus sa: ”Den, som tar till svärdet, kommer att förgås genom det.” Se upp!

Och ut ur hans mun går ett skarpt svärd, . . .

326 Hebréerbrevets 4:e kapitel säger: ”Guds Ord är skarpare än ett tveeggat svärd, det skär ända till benets märg.” Och vad gör Det, Ordet? ”Det förnimmer hjärtats tankar.” Riktigt.

*. . . ut ur hans mun går ett skarpt tveeggat . . . Ett
skarpt svärd, för att han med det skulle slå nationerna,
och han ska regera dem med en spira av järn, och han
trampar den allsmäktige Gudens vredes våldsamhets
vinpress.*

*Och han hade på sin dräkt och på sin länd ett namn
skrivet: KONUNGS KONUNG OCH HERRARNAS
HERRE.*

327 Liksom bedragarna, emot Guds Ord, och för att de inte ville hålla med, och den här saken . . . Satan placerade, förenade de politiska krafterna, som han ägde, och de andliga makterna, som han ägde, och skapade en kyrka, som sveper in i varenda nation. Och han har tagit miljoner gånger miljoner . . . Sedan han hoppade av sin vita häst, upp på sin röda häst, och han tog sitt svärd och for ut.

328 Men Gud sa: ”Med samma Sak, som han förvrängde, rättare sagt försökte, genom falsk undervisning, detta samma Ord ska

stå upp i kraft och komma ut ifrån Jesu Kristi läppar, och ska döda honom och allting framför Honom.” Amen.

329 Där är det Andra Inseglet. Älskar Ni Honom? [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.] Oj, oj! Det där är SÅ SÄGER HERREN. [Församlingen fröjdar sig storligen.] Pris ske Gud! Om alla de här andra uppenbarelserna och synerna och allting har slagit in exakt på — på pricken! Och hur många vet det? Räck upp Din hand! Hundratals, varenda en här, med sina händer uppe. Det är riktigt. Så ska Det Här vara! Kom ihåg, att det är så! Å, min vän!

Kom till källan, som är fylld med Blod,
Hämtat från Emmanuels ådror.
Där syndarna kastar sig i floden,
Mister alla sina skuldflecken.

330 Kom, tro på Honom, om Du aldrig har gjort det! Ta inga chanser, gör inte det, gör inte det, om det finns någonting i Ditt liv, min vän!

331 Vi är här. Någonting håller på att hända. [Broder Branham knackar på predikstolen fyra gånger. — Utg.] Jag vet inte varför. Jag vet inte när. Jag vet, vad som kommer att ske, men jag vet inte, när det kommer att ske. Men det måste vara så, för Han uppenbarar det just nu. Han gör ingenting, med mindre Han kungör det. Amos 3. Han kungör det först. Och Han lovade, att de här sakerna skulle komma i den yttersta tiden. Och den sjunde församlingstidsåldern, vid slutet på den, då budbäraren har kommit, där skulle det vara. Det skulle uppenbaras, de här brutna Inseglen kommer att uppenbaras, och här är de. Det där är nu i Herrens Namn. Tro Det, min vän! Jajamänsan. Kom ut ur Babylon!

332 Jag vill säga någonting, innan vi avslutar. För jag har . . . Jag ser, den är bara halv tio. Just nu är det precis tid.

333 Billy och jag, då vi kom av planet i Indien på vår sista resa dit. Jag höll på att titta på ett — ett papper, som de hade med sig, som var skrivet på engelska. Och det stod: ”Jordbävningen måste vara över, fåglarna kommer tillbaka.” Sedan gav det detaljerna. De . . . Det var någonting knepigt, som hände.

334 Indien har inte nätstaket, som vi har. De plockar upp stenar och gör sina staket av. Och de bygger många av sina hus av sten, bara ställer upp dem där. Och det är varmt däromkring, å, nästan var som helst i Indien, såvida man inte är uppe i bergen. Och hela vägen genom Calcutta osv. ligger människorna bara på gatorna och svälter ihjäl osv.

335 Och nu så bygger de sina hus i tornen till sina hus. De drar staketet ända upp hit, till sidan av sitt hus. Bygger tornet för sitt hus, och tornet kan vara, där de har sin brunn. De grävde den åt sin boskap osv., drar sedan sina staket omkring.

336 Och helt plötsligt börjar någonting hända. De små fåglarna, Ni vet, far in i de där stenarna, och de bygger sina bon och uppfostrar sina ungar. Och någonting börjar hända.

337 Varenda dag, då det blir hett, kommer all boskapen fram och ställer sig under de här murarnas skugga, håller sig svala.

338 Och alla de små fåglarna bor på de där platserna. Och helt plötsligt far alla de där små fåglarna, av någon okänd orsak . . . Nu vet Ni ju, vad vi sa här om dagen om små fåglar. Förstår Ni? Av någon okänd anledning flög de iväg allesammans. Och de for ut och kom inte tillbaka till sina bon. De for ut på fältet, och de satt i träden och var de än kunde få plats, eller direkt på marken.

339 Boskapen kom inte fram. Fåren kom inte fram. De stannade ute på fältet och trängde ihop sig. Det är ett bra sätt att göra. De visste, att någonting skulle ske.

340 Så, helt plötsligt ägde en jordbävning rum och skakade ner murarna, rev ner staketet och allting annat.

341 Då började de små fåglarna att komma tillbaka. Kom inte tillbaka i tre eller fyra dagar, sedan började de komma tillbaka. De sa: "Jaha, jordbävningen måste vara över nu, fåglarna kommer tillbaka."

342 Varför? Tror Ni inte, att samme Gud, som kunde få de där fåglarna och boskapen och fåren på Noas tid att gå in i arken, Han är fortfarande samme Gud, som kan få dem att fly till säkerheten? Är det där riktigt? [Församlingen säger: "Amen." – Utg.]

343 Låt mig nu säga någonting, broder! Det är någonting, som håller på att ske. Och alla de här stora, gamla kyrklighetsmurarna kommer att kollapsa och fara raka vägen tillbaka dit bort, och samtycka. För de kommer att göra det, lika säkert som att jag står här. Det finns "en avbild av det där vilddjuret", precis lika säkert som att jag står här, och den här nationen antog den enligt Guds Ord. Lyssna, då Du känner den där lilla, märkliga känslan, så kom Dig bort ifrån de där murarna! Gå därifrån! Du kommer att dö där inne. Gör inte det! Kom ut ur det! Kom bort ifrån alla de här sakerna! Fly till säkerheten så fort Du kan! Be Gud om barmhärtighet.

344 Ta inte bara något: "Nåja, min mor var metodist, så jag antar, att jag ska vara det. Min pappa var baptist, jag kommer att vara det." Gör inte så där! Ta inte — ta ingen chanser!

345 Jag bryr mig inte om, hur enkelt och ödmjukt Det ser ut, Det är Herrens Ord. Fly till Jesus Kristus, Du, precis så fort Du kan och stanna där, tills Gud fyller Dig med Sin Helige Ande! För stunden kommer att komma, då Du kommer att jaga efter Det, och Det kommer inte att finnas där. Så, var säker på att göra det!

Låt oss böja våra huvuden bara ett ögonblick!

³⁴⁶ Himmelske Fader, å, jag — jag bara, ibland, Herre, står jag här och — och jag darrar. Jag tänker på den fruktansvärda stund, som närmar sig, och jag . . . Det finns inget sätt att stoppa den. Det är förutsagt, att den skulle komma. Och jag tänkte på: ”Varför kommer inte människorna hit och — och — och lyssnar? Och vill de inte komma och ta emot Det?” Men naturligtvis vet jag, att — att Du — Du sa, att de inte ville göra det, så det vill de inte.

³⁴⁷ Men det finns några, som har sina namn skrivna i Lammets Livsbok. Och då de där Inseglen öppnas där, ser de sitt namn där, och Den Helige Ande talar till dem. De kommer. Man kan inte hålla dem borta, ingen kan det, ingen. De kommer i alla fall, för Du leder dem, liksom Du gjorde med de där små fåglarna och fåren och boskapen. Du är Gud! Någon instinkt, som de där djuren har, så att de vet, att de måste komma iväg! Och om instinkten hos ett djur kunde varna det att fly ifrån faran, vad skulle Den Helige Ande göra för en Församling, som gör anspråk på att vara fylld med Den!

³⁴⁸ Gud, var barmhärtig mot oss! Förlåt oss alla, Herre, våra tillkortakommanden! Vi menar inte att stå här i den här predikstolen och låta människorna stå runt väggarna, och deras lemmar värker, och sedan bara gå bort och säga: ”Tja, det där låter mycket bra.” Herre, vi vill göra någonting åt det. Vi, vi vill, att Du ska rannsaka våra hjärtan. Om det finns någonting fel, Herre, så låt oss få veta det nu! Var god och låt oss inte komma till den där stunden där borta, då det är för sent! Rannsaka mig! Prova mig, Herre!

³⁴⁹ Här står jag här genom Guds nåd och ser de där Inseglen brytas där borta och skulles och talar om det för människorna. Då Du förutsa, att det skulle ske på det här sättet, för flera veckor sedan. Och nu, Fader, är Det här, mitt framför oss.

³⁵⁰ Prova mig nu, Herre! Rannsaka mig! Sök igenom mig i mitt hjärta! Herre, vi . . . Vi, vi vill, att Du ska se in i våra liv. Och om det finns någonting där inne, som inte är rätt, så tala om det för oss, Herre! Vi vill ställa det till rätta just nu, just nu, medan det finns en Källa fylld med Blod, medan det finns ett — ett blekmedel, som kan rentvå oss från våra synder och vår otro. Vi vill kasta våra själar ner i detta, all vår otro. Gud, avhjälp vår otro, ta bort den från oss, Herre!

³⁵¹ Vi vill ta emot borttryckande nåd. Vi vill kunna, då det där mystiska Åskmullret dånar där ute, och Församlingen tas upp, vill vi vara redo att ta emot Det. Herre, bevilja oss det!

³⁵² Prova oss, Herre, med Ditt Ord! Låt oss få titta in i Det!

³⁵³ Och om vi ser, att vi har svikit, om det finns dem här, Herre, som blev döpta i titlarna och inte visste någonting om det verkligt sanna dopet, må jag vara lika trofast som Paulus, då han for genom Efesus övre delar, och han fann lärjungar, som ropade

och skrek och hade det härligt, sa han till dem: ”Har Ni då fått Den Helige Ande, sedan Ni kom till tro?”

De visste inte, om det fanns någon.

Han sa: ”Till vad blev Ni då döpta?”

Och de hade blivit döpta av den där fantastiske, helige profeten, men de döpte bara till omvändelse.

³⁵⁴ Sedan blev de omdöpta i Jesu Kristi Namn. Och Paulus befallde dem att bli döpta om igen.

³⁵⁵ Herre, i Ditt Ords Ljus befaller jag varenda person, som inte är döpt i Herrens Jesus Kristi Namn, att skynda sig till vattnet, fort, medan Du har en chans. Du, som inte har blivit fylld med Den Helige Ande, jag befaller Dig i Herrens Jesus Kristi Namn, att falla på Dina knän, och stig inte upp, förrän Den Helige Ande har helgat Dig grundligt och fyllt Dig med Hans kärlek och godhet, förrän Din själ är så tillfredsställd i Guds Närhet, att hela Din längtan är att få tjäna Honom och vandra för Honom och arbeta tillsammans med Honom hela resten av Ditt liv!

³⁵⁶ Bevilja oss det! Jag ber, att Gud ska ge Dig det här uppdraget i Jesu Kristi Namn.

Jag älskar Honom, jag älskar Honom
För att Han först älskade mig

Älskar Du verkligen Honom? Räck upp Era händer nu!

Och köpte min frälsning
På Golgatas träd.

³⁵⁷ [Broder Branham börjar nynna *Jag älskar Honom*. — Utg.] Om det sitter någon här, som känner sitt behov ikväll, känner att de behöver bli döpta eller behöver Den Helige Andes dop. Du känner Ditt behov, det har uppenbarats för Dig, och Du vill bli ihågkommen i bön. Det finns ingen av oss, som kan ge det till Dig. Å, vi kan döpa Dig. Men den enda saken, vi kan inte ge Dig Den Helige Ande. Gud allena gör det. Men Du kände Ditt behov, att Gud talar till Ditt hjärta, att Du behöver Det, och Du vill, att vi ska komma ihåg Dig i bön. Skulle Du vilja stå upp, så vi kan känna igen Dig, veta vem Du är? Gud välsigne dig! Ett behov? Herren välsigne Dig!

³⁵⁸ Jag antar, att det är hundrafemtio, kanske, som står här. Det kanske är någonting sådant, om jag kunde se alla. Jag vet inte, vad som är i rummen och omkring på baksidan, som håller upp sina händer osv. Men Ni har ett behov.

Låt oss nu be!

³⁵⁹ Ni, som nu ser de här människorna, som står bredvid Er. Och de står som ett vittne inför Kristus: ”Jag — jag — jag behöver Dig, Herre. Jag behöver Dig. Jag — jag litar på, att jag är — jag är en av dem, som kommer att finna mitt namn ikväll bakom det där Inseglet där borta, det som sattes dit redan då världens grund

lades. Någonting träffade mitt hjärta, och jag står, Herre. Är det jag? Kallar Du på mig? Jag vill, att Du ska uppenbara för mig mitt namn Där borta. Fyll mig och besegla mig in i Dig själv genom Den Helige Ande!" Du, som redan har blivit inbesegrad, jag vill, att Du ska resa Dig upp. Vänd Dig till dem och lägg Dina händer på dem för att be för dem. [Broder Branham gör en paus. — Utg.] Var nu absolut ärlig! [Hela församlingen börjar be.]

³⁶⁰ Himmelske Fader, låt i Herrens Jesu Namn Den store Helige Ande röra Sig över de här åhörarna som en stormande vind och kalla på varenda hjärta här, Herre! Och skicka ner Den Helige Andes dop över de här människorna!

Och det finns vatten, som, väntar.

³⁶¹ "Medan Petrus ännu talade dessa ord, föll Den Helige Ande över dem, som hörde Ordet, och de blev alla fyllda med Den Helige Ande."

[Hela församlingen fortsätter att be. — Utg.]

ANDRA INSEGLET SWD63-0319
(The Second Seal)

SERIEN UPPENBARELSEN OM DE SJU INSEGLN

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska tisdag kväll den 19 mars 1963 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org